DOĞAN KARDEŞ

AYLIK DERGİ, KDV DAHİL 8.000.-TL. SAYI 45, HAZİRAN 1992, YIL: 4

HAMMER

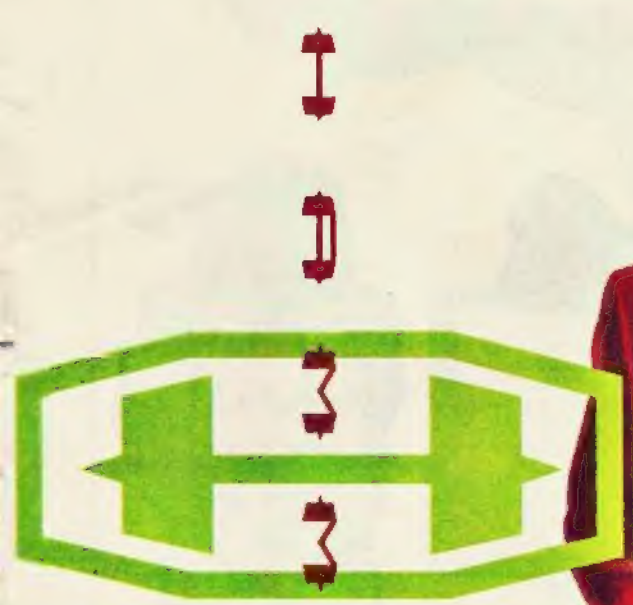

BİZİ YAŞATAN DOĞA

GÜNEŞ: SICACIK DOST

GÜLHANE CIVIL CIVILDI

FUAT KÖPRÜLÜ İLE BİR 28 HAZİRAN SÖYLEŞİSİ

HAMMER
TOP TOPLAYICILIKTAN
MÜZİKTE ZİRVEYE

Mehmet Ali & Akşamsefası

12" SINGL

Her hafta 500 çocuğa Çıkartmalı Ninja Kaplumbağalar Kitabı. Çokomel'den.
Ayrıca her hafta bisikletler, bilgisayarlar.
TEENAGE MUTANT HERO TURTLES ™
©1990 MIRAGE STUDIOS LICENSED BY PER LTD. ŞTİ.
5 Çokomel ambalajı gönderin, çekilişe katılın.
PK 90
80691 Beşiktaş-İstanbul
ÜLKER çokomel

FLAŞ

KENYA'YA YOLCULUK: YÜZLERCE ÖLÜ AĞAÇ

Yazarımız Gülten Dayıoğlu, Kenya'da Safari öncesi yaptıklarını anlatıyor. Siz de onunla birlikte, Afrika'nın en eski ve tanınmış kabilelerinden olan Masailer'e konuk olacaksınız.

Yazarımızın sık sık karşılaştığı ve üzülmesine neden olan ölü ağaçlar, sizlerin de yüreğini sızlatacak, kuşkusuz.

HAMMER, "TOKMAK" İSİMLİ SANATÇI

Milyonlarca kişinin beğeniyle dinleyip izlediği Hammer, bu ayki konuklarımızdan biri. Hammer'ın bir beysbol takımında, temizlikçi ve top toplayıcı olarak çalıştığını biliyor musunuz? Ya adının "Tokmak" anlamına geldiğini? En iyisi, onunla ilgili yazımızı okuyun ve sevdiğiniz bu sanatçıyı daha yakından tanıyın.

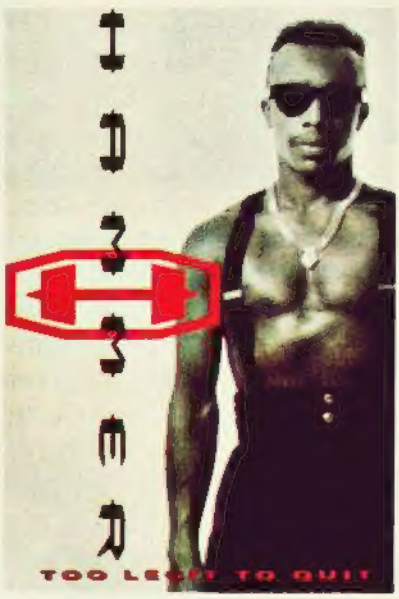

BÜYÜMEK

Merhaba,

Özlemle beklediğimiz yaz nihayet geldi. Ders kitapları, kışlık giysiler dolapların kuytu köşelerine kalktı bile. Şimdi sıra, kış boyunca kurduğumuz tatil düşlerinin gerçekleşmesinde. Sahil kentlerinin sımsıcak kumsalları, parklar ve yeni arkadaşlıklar bizi bekliyor...

Okullarla birlikte Doğan Kardeş Postası da tatile girme kararı aldı. Bundan böyle gazetede yer alan bulmaca, karikatür ve kitap tanıtımlarını benim sayfalarımda bulabileceksiniz. Uzun zamandır beklediğiniz "Bilgisayar" sayfanız da bu aydan itibaren artık sizlerle. Katkılarınızı merakla bekliyoruz. Ya, günlük tutan minik kediye ne demeli? Gülsüm Akyüz'ün öyküleştiği dizide, hepimizin içiçe yaşadığı çevre sorunları anlatılıyor.

Bu ay benimle birlikte Doğan Kardeş Kitaplığı üç yeni kitap daha kazandı. "Balina Nasıl Balina Oldu", "Alis Harfler Diyarında" ve şiir sevenler için "Bir Aksacık Karınca - Şiir Atlası". Umarım, tatil hazırlıklarına başladığınız şu günlerde bavulunuzun bir köşesinde bizim için yer ayırmayı unutmamışsınızdır.

İyi tatiller dileğiyle.

Doğan Kardeş

İÇİNDEKİLER

4 Bizden Haberler
10 Fuad Köprülü/Anıtlaşanlar
14 Kenya'ya Yolculuk/Gezerken
18 Güneş: Sıcacık Dost/Bizi Yaşatan Doğa
20 Bilgisayarınızın Sayfası
22 Mayıs ile Eylül/Öykü
24 Denizin Dibini Merak Eden Vapur/Öykü
26 İkizler/Çizgi Roman
40 Bir Kedinin Günlüğü
44 Hammer/Müzik
48 Kitaplardan Seçmeler
50 Gülümseyen Sayfalar/Bulmaca, Gülmece
54 Posta Kutusu
56 Yeşil Orman/Öykü
58 Sizin Çizdikleriniz
60 Mektup Arkadaşı
61 Gelecek Sayıda Neler Var?

DOĞAN KARDEŞ

1945'TEN BERİ TÜRK ÇOCUKLARININ DERGİSİ

Sayı 45, Haziran 1992

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Adına Sahibi: Ömer KAYALIOĞLU

Genel Müdür ve Sorumlu Yayın Yönetmeni: Turhan ILGAZ

Genel Müdür Yrd.: İshak REYNA

Yayın Danışmanı: Doç. Dr. Türkel MİNİBAŞ

Sanat Yönetmeni: Tansel BAYBARA

Yazı İşleri: Nurettin İĞCİ

Grafik Uygulama: Nahide DİKEL

Reklam ve Pazarlama Müdürü: Avni ÇAĞIRIR

Abone Bilgi İşlem: Figen MANGALTEPE, Deniz ONAT

Renk ayırımı: Proses

Baskı: MediaPrint

Dağıtım: Gameda

İlan Koşulları:

Arka Kapak	: 7.000.000.- TL
Ön ve Arka İç Kapak	: 6.000.000.- TL
İç Sayfalar	: 5.500.000.- TL
İnsört	: 8.500.000.- TL

Fiyatı: 8.000 TL (KDV Dahil)

KKTC Fiyatı: 12.000.- TL

Abone Bedeli (Yalnız İyilik): 70.000.- TL

Taahhütlü Gönderi: 115.000.- TL

Yurt Dışı: 27$ - 40 DM

Yapı Kredi Yayınları Ltd.Şti.
Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sok. No: 1 Kat: 3
Beyazıt-İST. Tel:516 93 23 - 516 89 83 - 516 85 32 Fax:516 13 51

BİZDEN

CİMCİME'DEN MEKTUP VAR

Erzincan'ı yerle bir eden 13 Mart'taki deprem sonrasında kendisine bir türlü ulaşamadığımız, bu kentimizin delegelerinden sevgili Cimcime'miz Nurhan Özgenel'den gelen mektup, yüreklerimize su serpti.

Erzincan'da 1939 yılında 33 bin kişinin ölümüyle sonuçlanan büyük faciadan 53 sene sonra meydana gelen depremi haber alır almaz, bu kentimizde delegeliğimizi yapan Songül Ataman ve Nurhan Özgenel'in durumunu merak etmiştik. Uzun çabalarımız sonucu ulaşabildiğimiz Songül'ün iyi olduğunu öğrenince sevinmiştik ama, acaba sevgili Cimcime'miz ne yapıyordu? Onunla ilgili bilgi alamadığımızdan Doğan Kardeş Postası'nın Nisan ayında "Cimcime'den haber bekliyoruz" demiştik. Nurhan'ın "Ben Cimcime" diye başlayan mektubu elimize geçtiğinde öyle sevindik ki, bunu sözcüklerle anlatması zor.

Deprem sırasında evde olduğunu belirten Nurhan, "Sizin de televizyonda izleyip gazetelerde gördüğünüz gibi şehrimiz harabeye döndü" diyor. Evlerinde hasar meydana geldiğini, ancak kendisinin ve ailesinin sağlıklı olduğunu yazan Cimcime, mektubunu şöyle sürdürüyor:

"Bir zaman deprem şokunda olduğum için postada kalan Doğan Kardeş'i de alamadım. Neden sonra dergimin geldiğini öğrendim. Dergiye göz atarken benimle ilgili yazı olduğunu görünce öyle sevindim ki. Yazıyı kendilerine okuduğum annem ve babam da gözyaşlarını tutamadılar. Bir an için de olsa depremzede olduğumuzu unuttuk. Bu yazı okuldaki arkadaşlarımı da çok duygulandırdı."

Mutlu olmaya, kendisine Polyana'yı örnek almaya çalıştığını yazan Nurhan'ın mektubunu alınca sevindik ama, gönderilen yardımlardan yararlanamayışlarına da çok üzüldük.

Sevgili Cimcime'ye tekrar tekrar "Geçmiş olsun" derken, İstanbul'a geldiğinde bizi ziyaret edeceğini belirtmesine karşılık kendisini dört gözle beklediğimizi dile getirmek istiyoruz. Doğan Kardeş çalışanlarına ve kurultaydaki arkadaşlarına (özellikle Tokat Delegesi Efe Çağdaş Sülükçü'ye) kucak dolusu sevgiler yollayan Nurhan'a da bizden yüzlerce, binlerce öpücük.

Sevgili Cimcime'miz Nurhan Özgenel'e, Kurultayımız programı kapsamında düzenlenen maskeli balo için makyaj yapılırken.

KİTAP ŞENLİKLERİMİZDEKİ BÜYÜK COŞKU

Geçtiğimiz ay da öncekilerde olduğu gibi bazı okullarda hareketli günler yaşandı. Bunun nedeni, düzenlediğimiz kitap şenlikleriydi. Yazarlarımız, öğrencilerle sohbet edip kitaplarını imzaladı. Bu sayımızda "Çocuk Kitaplarından Çizgiler" sergisinden bazı çalışmalarla Ramada Oteli'ndeki "Çocuk Şeniği"ne katılan arkadaşlarımız da yer alıyor. Bu arada, Turhan ve Mediha Tansel İlkokulu'ndan Hümay Akın'ın bir tiyatro oyununda rol almasından duyduğu heyecanı sizlere yansıtmak istedik. Dileriz, onu ve arkadaşlarını oyunu izleyenler gibi siz de alkışlarsınız.

▲ İstanbul'daki Ramada Oteli'nde 22 Nisan günü gerçekleşen şenlikte, Türk ve dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen yabancı çocuklar arkadaş olup gönüllerince eğlendi.

▲ İstanbul Bakırköy'deki Taşmektep'de düzenlenen Okuma Bayramı'nda öğrenciler coşkulu ve heyecanlıydı.

Taşmektep'in öğrencileri yazarımız Gülten Dayıoğlu'nun konuşmasını ilgiyle dinledi. ▶

▲ Işık Lisesi öğrencileri, sanatçıları can kulağıyla dinledikten sonra çeşitli sorular yönelttiler.

▲ Selim İleri, Tahsin Yücel ve Enis Batur, kendilerini dikkatle dinleyen Işık Lisesi öğrencilerine kitaplarını da imzaladılar.

◀ Sergiye katılan sanatçılardan Nazan Erkmen'in el emeği, göz nuru yapıtlarından ikisi. ▶

Yıldız Sarayı'nda açılan "Çocuk Kitaplarından Çizgiler" konulu illüstrasyon sergisinde, Nazan Erkmen, İsmail Kaya, Can Göknil ile fotoğraf çekilirken orada bulunmayan Mürşide İçmeli'nin yapıtları sergilendi. ▼

TİYATRO VE BEN

Arkadaşlarımla birlikte sahneye çıkıp bizi izleyenlerin karşısında rol yapacağım için çok heyecanlıydım. Bu heyecan yüzünden, iki gün boyunca doğru dürüst bir şey yiyemedim. Heyecanım, ikinci perdeye kadar sürdü. Sonra arkadaşlarla birlikte başarılı bir oyun sergilemenin coşkusuyla zamanın nasıl geçtiğini anlamadım bile. Hele oyunun sonunda izleyiciler tarafından alkışlanmak çok hoştu doğrusu. "Şarkılarımız ölmesin" adlı bu oyunda "Fino" rolünü severek oynadım. Çünkü, hayvanları çok seviyorum ve evimizde kuş besliyorum.

Hümay AKIN
Turhan ve Media Tansel
İlkokulu 4/E sınıfı
Suadiye-İSTANBUL

ALKIŞLANACAK BİR ÇALIŞMA

Yozgat'tan bir gazete geldi: "Ulusal Egemenlik Gazetesi". 23 Nisan'da yayınlanan dört sayfalık bu gazeteyi çıkaranlar, Cumhuriyet İlkokulu'nda okuyan ikisi kardeş üç arkadaşımız. Erdem Kiracı'nın Genel Yayın Yönetmeni, İhsan Çelikkaya'nın Yazı İşleri Sorumlu Müdürü olduğu gazetenin sahibi ve başyazarı Bilen Kiracı, yazısında bakın ne diyor:

"Yozgat'a bir baktığımız zaman, ne yemyeşil bir doğa ne de tertemiz bir sokak görüyoruz. Yemyeşil bir doğa, tertemiz bir sokağımız olması için niye hiç çaba göstermiyoruz?"

Hava kirliliği, çöpler vb. nin çevrenin mahvolmasında önemli nedenler olduğunu vurgulayan Bilgen Kiracı, "Bu sebepler bizi yenmemeli. Biz onları yenmeliyiz" görüşünü savunarak, yazısını şöyle noktalıyor:

"Çöpleri çöp kutusuna atalım. Çimleri ezmeyelim. Bitkileri koruyalım. Çiçek, ağaç dikelim. Yozgatımız'ı güzel bir Yozgat haline getirelim."

Belki de geleceğin gazetecileri olacak arkadaşlarımıza "Ellerinize sağlık" diyoruz.

KISA... KISA... KISA... KISA...

● Dünyaca ünlü yazar Yaşar Kemal'in çocukluğu, İngiliz Yönetmen James Runcie tarafından filme alınıyor. Sanatçı, filmin belgesel bölümünde çocukluğunu kendi anlatacak.

● İstanbul'da Beyoğlu Belediyesi ile Alman Kültür Merkezi'nin birlikte düzenlediği "Çocuk ve Çevre" konulu etkinlikler büyük ilgi gördü. Bir kitap ve afiş sergisinin açıldığı, iki konferansın yapıldığı etkinlikler çerçevesinde çeşitli film ve slayt gösterileri de gerçekleştirildi.

● Ürdün Kralı Hüseyin, başkent Amman'daki Çocuk Konferansı'nda yaptığı konuşmada, "Geleceğin kuşaklarını ihmal edemeyiz. Başta politikacılar olmak üzere, herkes çocuklar için seferber olmalı" dedi.

● İstanbul Kurtuluş'taki Kuvayi Milliye İlkokulu öğrencileri, velileri ve öğretmenleriyle birlikte Darülaceze'deki yaşlılarla kimsesizleri ziyaret etti. Öğrenciler, Darülaceze sakinlerine çeşitli yiyecekler ve hediyeler vererek hatırlarını sordu.

● Türk Kadınlar Birliği, konfeksiyon işçisi Ayseli Göksoy'u, kocasının genç yaşta ölmesine karşın, büyük bir mücadele örneği vererek üç çocuğunu okutması nedeniyle "Yılın Annesi" seçti.

GÜLHANE CIVIL CIVILDI

Gülhane Parkı, "Çocuk Şenliği" nedeniyle 2-17 mayıs tarihleri arasında cıvıl cıvıldı. Gösterileri alkışlayan, becerilerini sergileyen, çeşitli oyunlar oynayan ve oradan oraya koşturan çocuklar ayrı bir renk, hava getirdiler bu tarihi parka.

Gülhane'ye gittiğimiz 8 mayıs günü, önce hemen girişteki sergide yer alan birbirinden güzel, rengarenk, el emeği, göz nuru resimler karşılıyor bizleri. İlk ve ortaokul öğrencileri arasında düzenlenen yarışmalarda dereceye giren ya da sergilenmeye değer görülen yapıtlar bunlar.

Sergiyi gezip çevremize bakınarak yürürken, hafif bir müzik işitiyoruz. Gülhane'deki çeşitli çay bahçesi, lokanta gibi yerlerden bangır bangır yayılarak kulaklarımıza davetsiz konuk olan şarkı ve türkülere alışkın olduğumuzdan, bu sesin nereden geldiğini merak ediyoruz. Ancak, arayışımız uzun sürmüyor. İkisi çalgı çalan dört palyaço görünüyor. Yanlarından geçerken selamlıyorlar bizi. Biz de karşılık veriyoruz.

Daha sonra Tiyatro Elele Grubu'nun "Yazıları Seven Ayı" adlı oyununu izliyoruz, çocuklarla birlikte. Oyunun finalinde yazılardan hoşlandığı için sınıftaki tahtayı çalan ayının cezalandırılması tartışılıyor. Kısa süren tartışmanın ardından çocuklara soruluyor:

— "Onu öldürelim mi?"

Çocuklardan gür bir ses ve tek sözcük olarak yanıt geliyor:

— "Hayırrr!"

▲ Şenlikte en çok ilgi görenlerden biri de Doğan Kardeş Satranç Derneği'ne ait köşeydi. Satranç tutkunu arkadaşlarımız, buradaki yer satrancında birbirlerini mat edebilmek için yoğun çaba harcadı.

Gülhane Parkı'ndaki lunaparkta bulunan bu oyun aracı, şirin mi şirin. Ancak, bir hareketlenmeye başladı mı, içinde ayakta durabilmek, bir zamanların moda şarkısının sözleri gibi, "zor dostum zor." ▼

Çocukların kahkahaları, palyaçoların her hareketinden sonra Gülhane'nin dört bir yanına yayıldı. ▼

Nestlé

Nesquik

QUIKY ve SEVİMLİ DOSTLARI

BAHÇIVAN

Nesquik... Tadı özel... Gücü süper...

FUAD KÖPRÜLÜ'YLE BİR 28 HAZİRAN SÖYLEŞİSİ

Hazırlayan: Enis BATUR

FUAD KÖPRÜLÜ KİMDİR?

Ülkemizde modern tarihçiliğin kurucusu olan Fuad Köprülü, 1890 yılında İstanbul'da doğdu. Hukuk öğrenimini yarıda bırakarak, çeşitli liselerde öğretmenlik yaptı. Bu arada, birçok dergi ve gazetede yazıları yayımlandı. 1913'de Darülfünun (İstanbul Üniversitesi) Edebiyat Fakültesi Türk Edebiyatı Tarihi Müderrisi (Profesörü) olan Fuad Köprülü, "Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar" adlı yapıtıyla dünya çapında ün kazandı.

Türk Tarihi'ni ilk kez bir bütün olarak ele alan ve birçok sorunu gündeme getiren Fuad Köprülü, dekanlık yaptığı Edebiyat Fakültesi'nde Türkiyat Enstitüsü'nü de kurdu. 1931'de oluşturulan Türk Tarih Kurumu'nun kurucu üyeleri arasında yer alan Köprülü, iki yıl sonra Ordinaryüs (Türk üniversitelerinde, en az beş yıl profesörlük yapmış, bilimsel çalışmalarıyla kendini tanıtmış öğretim üyeleri arasından seçilerek, bir kürsünün yönetimiyle görevlendirilen kimselere verilen ünvan) Profesör oldu. Çeşitli okullarda ders de veren Fuad Köprülü, 1946'da Demokrat Parti'nin kuruluşuna katıldı. 1950-1955 döneminde Dışişleri Bakanlığı yaptı. 1958-1959 öğretim yılında ise Amerika'daki Harvard Üniversitesi'nde ders verdi.

1966 yılında ölen Fuad Köprülü'nün başlıca yapıtları şunlardır:

Türkiye Tarihi (1923); Türk Edebiyatı Tarihi (1926; 1980); Türk Sazşairleri Antolojisi (1930-40); Divan Edebiyatı Antolojisi (1931-34); Türk Dili ve Edebiyatı Hakkında Araştırmalar (1934); Osmanlı Devleti'nin Kuruluşu (1959); Demokrasi Yolunda (1964); Edebiyat Araştırmaları (1966); Bizans Müesseselerinin Osmanlı Müesseselerine Tesiri (1981); İslam ve Türk Hukuk Tarihi Araştırmaları ve Vakıf Müessesesi (1983).

Anlayabildiğim kadarıyla sabahın hayli erken bir saatında, Süleymaniye yakınlarında bir kahvedeyim. Kapı açılıyor ve kafasında astragan bir kalpak, sırtında kalın bir palto, içeri Fuad Köprülü giriyor. Onunla karşılaştığıma değil de, yaz günü (o gün yaşgünüm olduğu için net hatırlıyorum: 28 Haziran) kışlıklarını giymiş olmasına şaşıyorum. Kahveciye bir sade kahve ısmarlayıp masama yaklaşıyor. Ayağa kalkıp elini sıkıyor, "Hoşgeldiniz." diyorum. "Hoş bulduk" diye karşılık veriyor: "Kusura bakmayın, vaktim çok sınırlı, hemen sorularınıza geçsek iyi olacak". Basmakalıp soruların ve alışılagelmiş röportaj mantığının biraz dışına taşmak gereğini duyarak, tepeden inme bir soruyla başlayıp devam ediyorum:

— Size göre yaptığınız en önemli iş hangisi, sonuç olarak?

— Böyle bir ayrım yapmak kolay değil. Bugün geri dönüp bakınca, hayatımda bazı önemli noktaları sıralayabilirim: 1913'de, henüz 23 yaşında profesör olmam; iki yıl sonra Millî Tetabbular Mecmuası'nı yayınlamaya başlamam; 1924'te Türkiyat Enstitüsü 'nü kurmam; 1934'te milletvekili, 1946'da DP kurucusu, sonra Dışişleri Bakanı oluşum; 1957'deki istifam... hangisi en önemlisi ayırd edebilir miyim? Ama sizin ne kastettiğinizi anlıyorum: Şimdi değerlendirince, belki de "İlk Mutasavvıflar"ı en önemli işim sayabilirim.

— O müthiş çalışmayı yaptığımızda 30 yaşında yoktunuz henüz, değil mi?

— İltifatınıza teşekkür ederim. "İlk Mutasavvıflar" gün ışığına 1918'de çıktıydı. Demek ki 27-28 yaşlarındaymışım. Çok genç yaştan başlayarak Türk Edebiyatı'nın doğuşuna ve gelişmesine ilişkin malzeme topladım: Yazmalar, divan ve tezkireler, Batılı ve Doğulu yorumcuların kitapları... Özellikle sözlü dönemin Türkçe edebiyatı iyi tanınmıyor, üstelik doğru yorumlanmıyordu. Asya'dan Anadolu'ya, tasavvuf kültürü yoluyla geçen

birikim ve bu birikimin doruğunu temsil eden Yunus Emre'ye eğildim. Hele Ahmed Yesevi, iyiden iyiye karanlıkta kalmış bir efsaneydi. Köprüler kurdum, kurmaya çalıştım.

— Kitabınızın, Türk Edebiyatı üzerinde modern bakışın ilk ve öncü adımı olarak görülmesine karşı çıkmazsınız herhalde?

— Şöyle diyelim: Divan edebiyatı geleneğinin dışında Anadolu'da Türkçe söylemiş yazmış ustaların oluşturduğu bir geleneğin ciddî bir payı olduğuna dikkat çektim her şeyden önce. Tabiî Ziya Gökalp beyin, Filozof Rıza Tevfik'in de katkıları unutulmamalıdır. Ama, yanılmıyorsam, sistematik yaklaşım "İlk Mutasavvıflar"la başladı, denilebilir. Mustafa Nihat Özön, Agâh Sırrı Levend, İsmail Habib, Tanpınar, Orhan Şaik, Hikmet Ertaylan gibi benden genç araştırmacılar üzerinde çalışmalarımın etkisi olmuştur herhalde.

— Bunda şüphe yok Fuad Bey. "İlk Mutasavvıflar" zaten tek başına bıraktığınız bir çalışma sayılamaz: Sonradan "Edebiyat Araştırmaları"nda topladığınız soluklu incelemeleriniz, "Türk Edebiyat Tarihi"niz, hatta "Türk Saz Şairleri" antolojiniz birbirini bütünleyen işler değil mi?

— Doğrusu, sizin gibi genç bir meslektaşımın güzergâhımı böyle yorumlaması beni sevindirmiyor desem yanlış olur. Evet, benim gözümde, bütün yaptıklarım geniş bir program içinde ve herbiri diğerine eklemlenerek görülüp okunursa daha yerinde bir yaklaşım ortaya çıkar. Buna, "İslâm Medeniyeti" türünden çevirilerin ve tarih alanında yaptığım araştırmalar da katılmalıdır tabiî. Sonuç olarak, uygarlığın ve kültürün ana değerlerini saptamanın en sağlam ve vazgeçilmesi güç yolu dil, edebiyat ve tarih perspektiflerinden geçer.

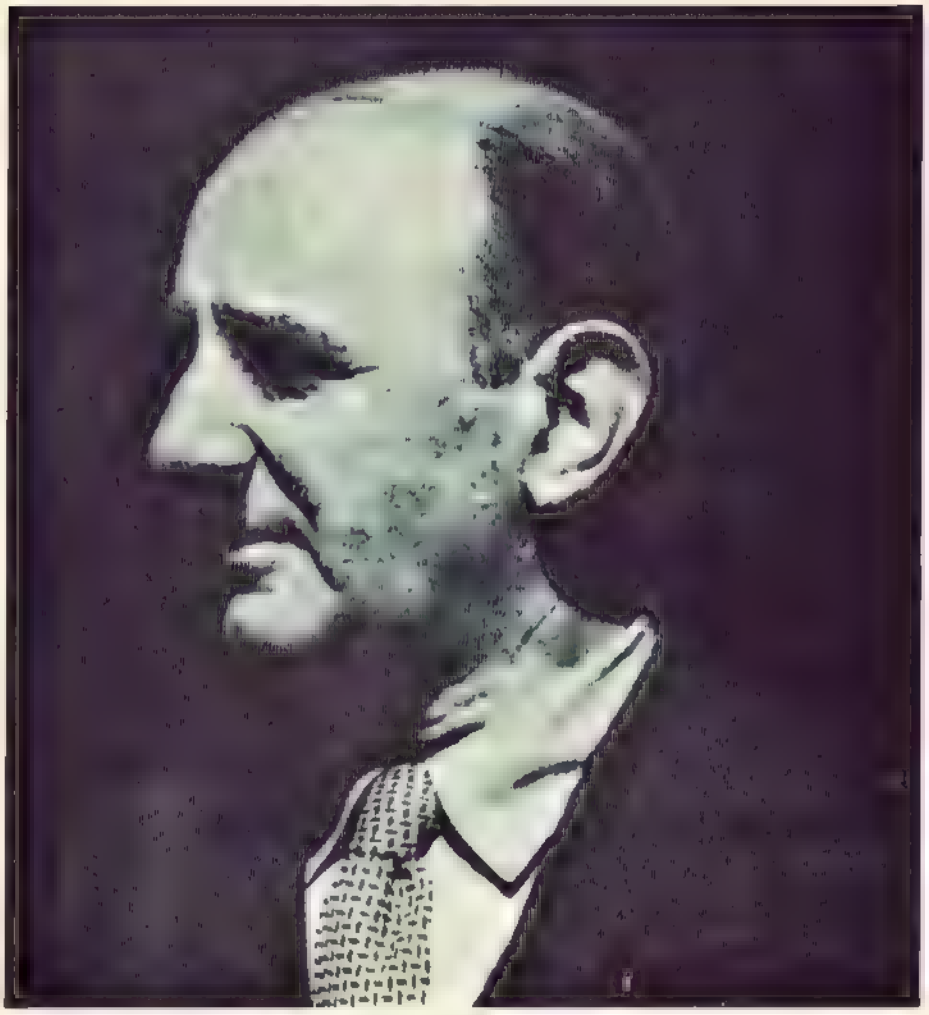

Fuad Köprülü, Türkiye'de modern tarihçiliğin kurucusudur.

— Peki Fuad bey, sizi üzmek aklımdan bile geçmez ama, Devlet adamı Köprülü Hoca ve Edebiyat adamı Köprülü'nün bir ölçüde engeli olmamış mıdır?

— Yakıcı bir soru bu. Bugün 28 Haziran 1966, artık 77 yaşındayım ve neden bilmem yolculuğun son durağına kendimi yaklaşmış hissediyorum. İnsan, böyle bir durumda, hayatının bilânçosunu çıkartmakta zorlansa bile, sorunun üzerine gidiyor. Çünkü bu soruyu, ister inanın ister inanmayın, ben de nicedir kendime yöneltiyorum. Hayatımın en olgun döneminden 25 yılı aktif politika alanına verdim. Hiçbir zaman bütün bütüne araştırmacı ruhumu terketmedim belki, ama gerek çok partili siyasal döneme geçiş sürecinde, gerekse bakanlık yıllarımda çalışmalarıma yeterince vakit ayıramadım. Siyasette yaptıklarımı boş çaba olarak görmüyorum: Demokrasi, devletten çok milletin yönetimde ağırlık tutacağı bir politika zemini için mücadele vermiş olmaktan onur duyuyorum. Gelgelelim, kendimi hepten bilgin hayatına adasaydım, o alanda yaptığımdan fazlasını yapabilirdim gibi geliyor bana.

— Fuad Köprülü olarak, sizden sonra nasıl görülmek istersiniz?

— Fuad Köprülü olarak: Neysem öyle, o kadar. Ne fazla, ne eksik.

Sabahın sisi dağılmıştı, Köprülü kahveden ayrıldığında. Ter içindeydim, önce güneşten sandım.

Sonra uyandım. 1992 Haziran'ındaydık. Kalkıp masama oturmadan, raftan "İlk Mutasavvıflar"ı çekip aldım.

Temel Reis'le tanışmak, Kabasakal'a gülmek, Şaşkın Safinaz'ı çok sevmek ister misiniz?

Temel Reis'in yepyeni, birbirinden komik, birbirinden heyecanlı serüvenlerinin tümü Raksotek'te.
Raksotek'te Temel Reis'i, canından çok sevdiği Safinaz'ı, tam bir baş belası olan uslanmaz Kabasakal'ı izleyeceksiniz.
Raksotek'te daha neler neler var... Satın alın, sizin olsun, istediğiniz kadar izleyin.

RAKSOTEK

SATIN AL • SEYRET • SAKLA

RAKS SANAYİ ÜRÜNLERİ DAĞITIM A.Ş. Fatih Cad. No: 21 Keresteciler Sitesi 34010 Merter/İSTANBUL Tel: 557 50 50 (Pbx) Faks: 557 50 55

ARKADAŞIM FANTA

©DISNEY

Buz gibi Fanta

GEZERKEN

YÜZLERCE ÖLÜ AĞAÇ

Hazırlayan:
Gülten DAYIOĞLU

▲ Birbirinden şirin maymunlara sık sık rastlamak olası.

Safari'ye ilk olarak, kuzeyden başlıyoruz. Masai Mara denilen yörede bulunan, Mara Serena kampına doğru yol alıyoruz.

İlk kez, savanlarla kaplı bir alanla yüz yüze geliyorum. Diz boyu yüksek otlar, bodur baobap ağaçlarından oluşan savanlarda ilerliyoruz. Şoför, birden frene basıyor. Hepimiz, öne doğru kayıyoruz. "Ne oluyor?" demeye kalmadan, bir de ne görelim!.. Yol üstüne, BABUN türü, kara suratlı maymunlar yayılmış yatıyor. Bunlar sadece yolu değil, çevreyi de sarmışlar. Kimileri yavrularını emziriyor. Kimileri ise, birbirlerinin pire ya da bitini ayıklıyor, ötekilere sataşıp oynaşıyor. Özellikle yavru babunlar, hep büyüklerin tepesinde...

Çevrede gördüğümüz bu kızıl topraktan oluşma kulelerin, Termit denen, dev karıncaların yuvaları olduğunu öğreniyoruz.

Yol boyunca zaman zaman, Masai Kabilesinden insanlara rastlıyoruz. Büyük ve küçük baş hayvanlarını güdüyorlar.

Masailer, sadece Kenya'nın değil Afrika'nın en eski ve tanınmış kabilelerinden biri. Çoğunlukla kuzeyde, kendi adlarıyla anılan, Masai Mara yöresinde ve Tanzanya sınır boylarında yaşıyorlar.

Masai erkeklerinin en çok onur duyduğu eylem, aslan öldürmek oluyor. Ama, son zamanlarda aslan avı yasak olduğundan, bu onura erişemiyorlar.

Ötelerde yirmi kulübelik bir köy göründü. Tavanları konik biçimde bambudan yapılmış olan bu toprak evler, daire şeklinde dizilmişti. Genişçe bir girişten, köy meydanına ulaşılıyordu.

Bir anda çevremiz, Masaili erkekler tarafından sarıldı. İçlerin-

◀ Kabile reisinin çocuklarından birini kucağıma alıp fotoğraf çektiriyorum.

den biri kabile başkanıymış. İki metre boyunda, ince uzun, genç bir zenci. Başında kırmızı bir motosiklet kaskı var. Herhalde turistlerden edindi. Elinde de boyu kadar bir kalın sopa.

Ortalık, allı yeşilli kadın ve çocuklarla dolu. Köy meydanı daire şeklinde. Ev kapıları bu meydana açılıyor. Meydanın orta yerinde, bambudan çitlerle ayrılmış, küçük bir meydan daha var. Kadınlar, bu küçük meydanın çevresine doluşmuş. Kimi bebesini emziriyor, kimi boncuktan turistik kolyeler, bilezikler örüyor. Yaşlılar güneşliyor.

Bebeğin biri, bir deri bir kemik. Karnı şiş. Gözleri kara sarı. Başına sarı bir çamur sürmüşler.

Ama, giderayak, yerli evlerinden birine girmeyi kafama koydum. Uzun reis, tek tük İngilizce anlıyor. Ona evini görüp göremeyeceğimi sordum. Güleryüzle buyur etti. Karıları, çocuklarıyla birlikte eve daldık.

▲ Masai Kabilesi'nin reisi, benimle yakından ilgileniyor. "Evinizi görebilir miyim?" diye sorduğumda da yanıtı "tabii" oluyor.

▲ Üçyüz kilometrelik yol boyunca rastlanan, tepeden tırnağa kurumuş ağaçlar, iskeletleri andırıyor.

Çamurdan bir mağara gibi içerisi. Orta yerdeki ocakta odun yanıyor. Ateşin üstünde küçük bir tava var. İçinde bulamaç gibi bir şey pişiyor. Ocağın dumanı tavandaki delikten çıkıp gidiyor. Ateşin iki yanında, çamurdan yapılmış iki sedir bulunuyor.

Köyden çıkıp da arabamıza doğru yürürken, reisle hanımları ve çocukları peşime takılıyor. Beni, arabaya kadar uğurluyorlar.

Meğer, para ile köye turist kabul etmek, Masailer'in adetiymiş. Bu köye ve başka köylere pek çok turist gelir gidermiş. Ancak, hiç kimse, benim gibi çocukları kucaklayıp da fotoğraf çektirmeye kalkışmazmış. Reis'in, beni evine buyur etmesi, onlara karşı gösterdiğim içtenliktenmiş. Bizim şoför söylüyor bunları. Sonra basıyor gaza...

▲ Afrika'nın en eski ve tanınmış kabilelerinden olan Masailer, toprak evlerde oturuyor.

Hasta görünüşlü, gözleri kara sarı olan çocuğun başına nedense çamur sürülmüş. ▼

Yol boyunca yutarcasına çevreyi gözlüyorum. En çok dikkatimi çeken durumlardan biri, kurumuş ağaçlar oluyor. Gerçekten, arazide yüzlerce ağaç, tepeden tırnağa kurumuş. Bu kuru ağaçların kimileri devrilmiş. Kimileri, hâlâ iskelet gibi ayakta duruyor. Şoför, sorumu yine sav-

▲ Topraktan yapılan evlerin tavanları konik biçimde yerleştirilmiş bambulardan oluşuyor.

▲ Bir Masaili çocuk, turistlere sattıkları kolyelerden biriyle poz veriyor.

saklamak istiyor: Doğal, diyor, yaşlanıp ölüyorlar. Fırtınadan yıkılıyorlar filan.. İnanasım gelmiyor. Bunca kalın, görkemli ağaçların böylesine kuruyup iskelete dönüşmesi içimi burkuyor. Tek tük olsa, konuyu kapatacağım. Ama, üçyüz kilometrelik yol boyunca sürekli bu ağaç ölüleriyle burun burunayız.

Kabiledekilerin kullandığı eşyaların hemen hemen hepsi çamurdan yapılmış. ▶

GÜNEŞ: SICACIK DOST

Hazırlayan:
Bora ÇİFTÇİ

Ben, çevremde olup bitenleri merak eden bir arıyım. Sık sık konuğu olduğum John'a da evinin çatısındaki cam bölmenin ne işe yaradığını sormadan edemedim.

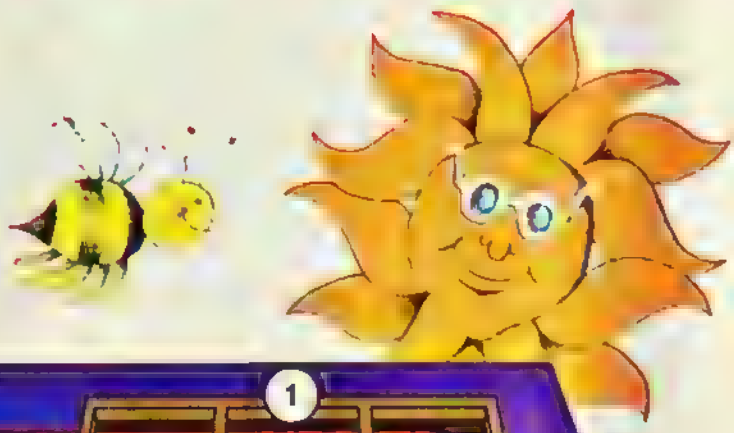

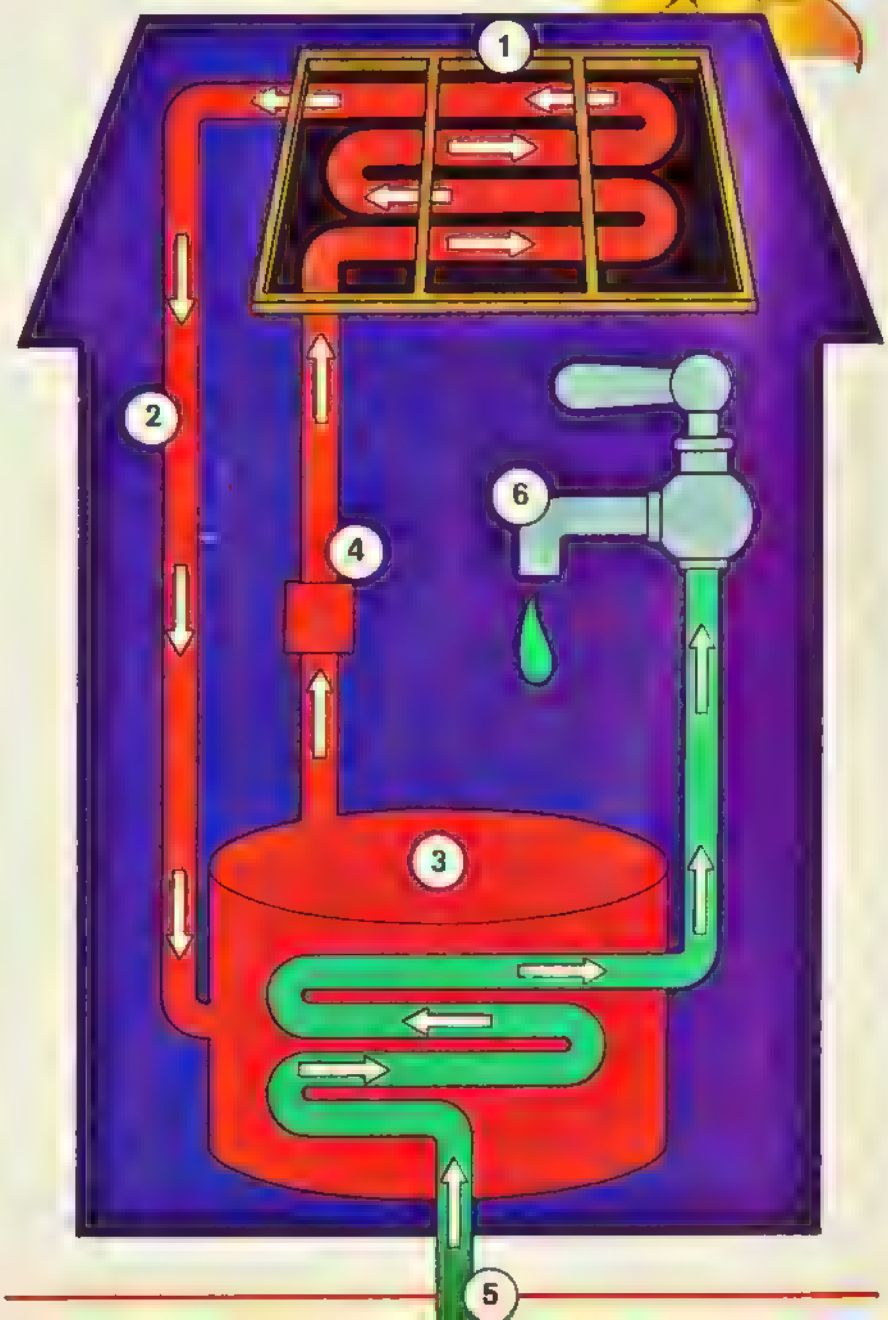

"Kolektördeki su (1) ısınınca, boru yoluyla (2), garajda gördüğün ısı koruma tankına akıyor (3). Daha sonra, pompa suyu (4), daha fazla ısınması için tekrar yukarı basıyor. Bu döngü sürdükçe suyun sıcaklığı, her defasında biraz daha artıyor."

"Siz de bu suyu banyo ve mutfakta kullanıyorsunuz, öyle mi?" diye sordum.

"Hayır." karşılığını verdi, John. "Kullandığımız su, ısı koruma tankının içinden geçen başka bir boru (5) yoluyla bize ulaşıyor. Borunun içindeki su, tanktan geçerken ısınıyor; banyo ve mutfağımıza ulaşıyor (6.) Kullandığımız kadar su tanka alınıyor ve ısınma döngüsü yineleniyor."

Düşünün bir kere, sadece güneş enerjisini kullanarak bir evin gereksindiği sıcak suyu elde edebiliyorsunuz. Merakım iyice artmıştı.

"Tanktaki suyu evinizi ısıtmakta da kullanabiliyor musunuz?"

"Tabii. Örneğin, geçen kış soba kullanmamıza gerek kalmadı. Ailem bu tasarruf sayesinde bana ve kardeşim Phillip'e yeni bisiklet aldı. Gel bakalım Neşeli Arı, sana komşumuzun basit ısıtma sistemini göstereyim."

Dışarı çıktığımızda, komşula-

▲ John'un komşusunun evinin çatı duvarları camdan ve şişelerle dolu

Bu şişelerdeki sular, güneş enerjisini toplamaya yarıyor. ▼

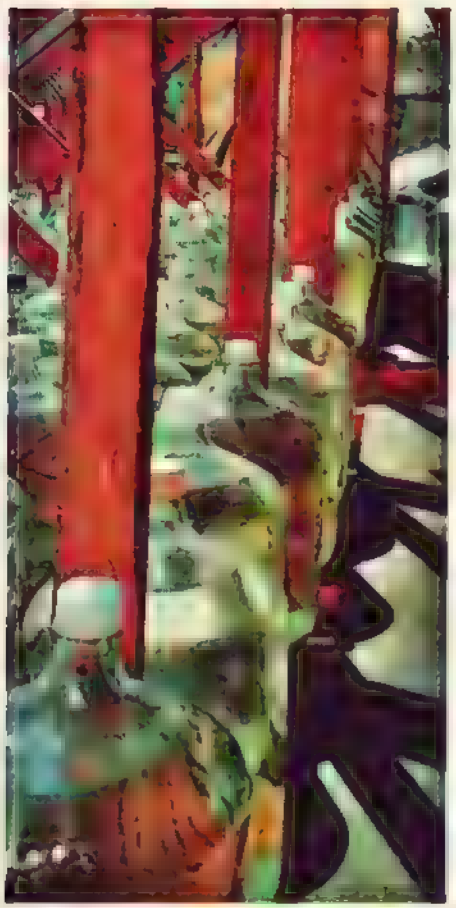

rının evinin çatısına baktığımda gördüm ki çatının duvarları camdan oldukça büyük şişeler de, sıra sıra dizilmiş. Bunun nedenini sorduğumda, John'un yanıtı şu oldu:

"Şişelerdeki su güneş enerjisini topluyor. Isınan şişeler sıcaklığı tabana iletiyor. Bu sistemde ısıyı yayacak herhangi bir pompa ya da mekanik düzen yok. Onun için bu sisteme pasif ısıtma sistemi adı veriliyor. Bizimkine ise aktif ısıtma sistemi deniliyor."

Bunun çok farklı olduğunu söyledim. "Evet, farklı," dedi John, "İnsanlar, güneş enerjisiyle ısıtma sistemlerini değişik iklimlerde çeşitli şekillerde kullanabilir." Sonra devam etti:

"Bu sistemlerin ortak özelliği, güneşten aldıkları ısıyı kullanılması gereken yere iletmesidir. Böylece enerjiden tasarruf edilir."

Merak ettiğim bir şey daha vardı:

"Peki, sizinki gibi güneş enerjisinin kullanan başka **Güneş Kasabaları** neden yok?"

"Olabilir." dedi John. "Kimse, elektrik ve yakıt için fazla para ödemek istemez. Biz kasabalılar olarak karar aldık. Herkes hangi yolla olursa olsun, enerji tasarrufu yapacak. Güneş enerjisinden yararlanmak bunun yollarından biri. Kasabamızda bisiklet yolları da yaptık. Böylece daha az benzin harcanır oldu. Ayrıca, ağaçlar dikip..."

"Tamam John. Demek istediğini anladım. Bu güzel gezinti için teşekkür ediyorum. Hoşçakal" dedim. Sonra da gülümseyerek uçmaya başladım. Ne güzel bir gündü. Artık biliyorum ki insanlar enerji sorunlarını önemli ölçüde çözebilir. Bunun için yapmaları gereken tek şey, yaşlı ve iyi kalpli güneşimizden yardım istemeleri.

BİLGİSAYARINIZIN SAYFASI

Hazırlayan: Cem AKAŞ

DOĞAN KARDEŞ

Bilgisayar kullanmanın yalnızca "oyun oynamak" demek olmadığını hepimiz biliyoruz. Ders çalışırken, ödev yaparken, mektup ve günlük yazarken, çeşitli paket programları kullanırken ya da kendimiz bir program yazmak istediğimizde işimiz düşüyor Bay Bilgisayar'a. Madem öyle dedik, biz de Doğan Kardeş'te ona yer ayıralım. Size hem bu alandaki gelişmelere ilişkin haberler hem de bilgisayar kullanımı hakkında bilgiler verelim.

Soru ve önerilerinizi bize yazın, olmaz mı?

VAZGEÇ TAMAM

KLAVYENİN TUŞLARI TUŞ OLDU!

Dizüstü bilgisayar, defter bilgisayar derken şimdi de kalemlileri çıktı. Karatahtanın pabucunu dama atan beyaz tahtaların da geleceği tehlikede mi yoksa? Kimbilir, belki yakında sınıflarda da tahtalar yerine kocaman bilgisayar ekranları kullanılır.

Ekranına yazı yazılabilen, çizim yapılabilen bilgisayarlar, önümüzdeki yıllarda hızla gelişeceğe benziyor. Şimdiki haliyle bunlar, sekiz ortalı, kareli metot defteri büyüklüğünde, ama biraz daha ağırlar: 2-3 kilo kadar . İnsan bir süre sonra yoruluyor tabii. Özel kalemleri var, genellikle plastik oluyorlar, bir kabloyla bilgisayara bağlanıyorlar, adlarına "stylus" deniyor. Bu kalemler aracılığıyla ekrana yazı yazabiliyorsunuz. Yalnız şimdilik bir el yazısı okuma sorunu var. Örneğin, benim berbat yazımı kesinlikle okuyamıyor. Sanırım, güzel yazı derslerinin yeniden konması gerekecek ders programlarına. Bir başka sorun da pillerin ömürlerinin henüz çok kısa olması. Teknolojisi geliştikçe, şu ara 3500-6000 dolar dolayındaki fiyatları da düşecek.

BİLGİSAYARLAR İÇİN VİTAMİN VAR MI?

Bilgisayarınıza hiç virüs bulaştı mı? Benimkisine bulaştı, hem de birkaç defa. TNT ve CPAV adında iki tane anti-virüs programı var. Şimdiye kadar bunları kullanarak bilgisayarımın hard diskine ve disketlerine bulaşan virüsleri temizleyebiliyordum. Ancak, geçen gün kardeşim, okuldan getirdiği bir disketi kontrol etmeden kullanınca, bilgisayarıma yeni bir virüs bulaştı ve inanılmaz bir hızla bütün dosyaları kapladı. Virüsün adı D.L. Elimdeki temizleme programları da bu virüse karşı etkisiz. Bilgisayarımı kullanılmaz hale getirdi bu yaratık. Sonunda başka bir anti-virüs programı buldum ve hard diski temizledim, ama bu arada bütün dosyalarımı da silmem gerekti. Bütün yazılarım, çevirilerim de bu arada gitti. Bazılarının yedekleri de yoktu ne yazık ki. Sonuçta bu ders bana pahalıya patladı. Dışarıdan gelen disketler hakkında çok dikkatli olmak ve bütün programların, yazıların yedekleri bulundurulmak gerekiyor.

Ceren Incesu

DİKKAT NEZLE

Bilgisayar virüslerinin sayısı her gün artıyor, sürekli yenileri çıkıyor. Şu sıralar, piyasada 1300 dolayında virüs olduğu tahmin ediliyor. Bazıları saatli bomba gibi. Uzun bir süre hiçbir şey yapmadan duruyor, sonra belirli bir tarihte etkilerini göstermeye başlıyor. Örneğin, Michelangelo adlı virüs, bu ünlü ressam/heykeltraşın doğumgününde çalışmaya başladı ve bütün dünyada bir çok sistemi altüst etti.

PC'nize virüs bulaştığı nasıl anlaşılır? Örneğin, ekrandaki harfler, aşağı doğru düşmeye bilgisayarınız durup dururken "Yankee Doodle Dandy" melodisini çalmaya başlayabilir. Bilgisayarınızın yavaşlaması, kütük uzunluk ve tarihlerinde değişiklikler olması, bilgisayar belleğinin açıklanamayan biçimde küçülmesi, virüs yüzünden olabilir. Bu durumda:

1. Paniğe kapılmayın.
2. PC'nizi kapatın.
3. Temiz, yazma-korumalı bir disketle bilgisayarınızı açın.
4. Hard diskinizi, diskete kaydedilmiş bir anti-virüs programıyla tarayın. Virüslü kütükleri bu program yardımıyla onarın veya silin.
5. Poblemi tek başınıza çözemiyorsanız, usta birine başvurun.

ÖYKÜ

MAYIS İ

Yazan: Işık KANSU

"Mayıs ile Eylül'ü tanır mısınız?"

Mayıs, yanakları elma, dudakları kiraz, gözleri badem gibi olan küçücük bir kızdır aslında. Neden mi? Çünkü, elma ağacını yeşerten, dolgun kirazları dalında kızartan, badem ağacının küçük beyaz çiçeklerini bir geline dönüştüren hep Mayıs'tır.

Mayıs, ilkbahar prensesi olduğu için her sabah sarı beyaz papatyalardan yaptığı tacını, özenle taradığı saçlarına kondurduktan sonra, günlük giysilerini ulu ceviz ağacının kovuğundaki dolabından çıkarmaya başlar. İlk önce, gelin böceğinin saydam pembelikteki kanatlarından dikilmiş gömleğini yerleştirir üzerine. Ardından, uğur böceğinin kırmızı üstüne siyah ponponlu pelerinini, ilkbahar yelinin ufak fısıltısının yardımıyla omuzlarına atar. Tazecik otlardan yapılmış eteğini de giydi mi, Mayıs'ın tek işi kalmıştır: Şırıl şırıl akan berrak derede kendisine bakmak. Artık güne başlayabilir Mayıs prenses, yapacak bir dolu işi vardır çünkü.

Sonbahar prensi olan Mayıs'ın erkek kardeşi Eylül'e, okul kokan siyah önlüğü ile kolalı bembeyaz yakası pek yakışır doğrusu. Başında hasadı yeni yapılmış sarı başaklardan oluşmuş bir tacı vardır onun da. Biraz haşarı olduğu için, yazın uğur böceklerinden ödünç aldığı minik sazını yanından ayırmaz. Solmuş akasya yapraklarından dikilmiş pantolununu çabuk çabuk giydikten sonra soluk soluğa çıkar, ılık sonbahar sabahına.

Neden Eylül'ün giysileri böyledir? Siz biliyorsunuz gerçi, bir de biz anlatalım. Eylül prens, okulları açar; çocukları, dostluğun, arkadaşlığın güzelliğine çağırır. Bilginin, kitabın, öğrenmenin ışığına, gözlüklü öğretmenin kutsallığına, sevgisine koşturur onları.

Buna karşın, —aman duymasın, belki kırılır bize— Eylül, ablası Mayıs'a göre biraz daha tembel olarak tanınır.

Gerçekten Mayıs, küçük kardeşi Eylül'den daha çok çalışır. Neler mi yapar?

Mayıs prensesin sabah dut ağacından yapılmış sarayından çıkmadan önce nasıl giyindiğini anlatmıştık. Bundan sonra, ilk önce günü doğurmalıdır Mayıs. Aydınlatmalıdır günü.

Büyükbabası Doğa Dede, ona, yeşil, mavi ve kırmızı renkli toprak boyalar almıştır.

Ah, sahi, biz size Mayıs ile Eylül'ün büyükbabaları olan Doğa Dede'yi tanıtmadık değil mi?

Doğa Dede çok hünerlidir. Oldukça da yaşlıdır ha! Bembeyaz sakalı, kocaman göbeğine kadar iner. Yerlere kadar değen ve gökkuşağından yapılmış giysisi onu daha bir sevimli gösterir. Çok yaşlı olmasına karşın her zaman neşelidir. İnsanları da çok sever, özellikle çocukları. Onları her zaman korumaya çalışır. Ama onun bir görevi vardır ki, sormayın gitsin. Doğa Dede, bütün mevsimleri yaratmak zorundadır. Kışı, ilkbaharı, yazı, sonbaharı; kendilerine özgü görevlerini yapmaları için denetler.

Kış, kar yağdırmalıdır, bahara hazırlanan yaşam donmasın, çocuklar kartopu oynasın diye.

İlkbahar, yaşamı yenilemelidir, çiçekler açsın, ağaçlar yeşersin, çocuklar sevinçle oynaşsın diye.

Yaz, alabildiğine ısıtmalıdır dünyayı, ekmeğe dönüşecek olan başaklar sararsın, meyvalar olgunlaşsın, çocuklar tatil yapsın diye.

Sonbahar, sarıya boyamalı çevreyi, ilkbaharın, yazın yorgunluğundan kışa hazırlansın, çocuklar okullara gitsin, dostluğun çiçekli bahçesine koşsun diye.

İşte Doğa Dede'yi de tanıdık.

Neyse, nerede kalmıştık? Mayıs prensese, Doğa Dede toprak boyalarını almıştı değil mi? Zaten Doğa Dede, çok yorgun olduğu için torunları

LE EYLÜL

Resimleyen: Nazan Erkmen

Mayıs'a ilkbaharı, Eylül'e de sonbaharı yaratmaları için görev vermişti.

Mayıs her sabah eline aldığı toprak boyalarıyla ilk önce önündeki resim defterine mavi ile gökyüzünü boyar. Daha acemidir ama. Onun için ak kağıtta beyazlıklar kalır. İşte onlar nedir, bilir misiniz? Gökyüzünde gördüğünüz pamuk yığınları gibi bulutlardır. Sonra gökyüzünün üstüne kocaman kırmızı bir gelincik çizer. O da nedir? İlkbahar güneşi.

Sonra sıra ağaçlara gelmiştir. Mayıs, bu kez boyaları ile ağaçları yeşillendirir. Ya insanları, ya hayvanları nasıl uyandırmalı? Kuşlar ne güne duruyor? Onları uyandırmak gerek, cıvıltılarıyla günün başladığını duyurmak için. Mayıs, renk renk kuşlar çizer gökyüzüne, ağaçların üzerine. Kuşlar ilkönce anneleri, babaları uyandırır. Onlar da çocuklarını. Gün başlamıştır artık. İlkbaharda bir gün.

Pofuduk tavşan gerinerek uyanır. Uzun dişlerini gösterecek bir gülümsemeden sonra çıtır çıtır yiyeceği bir yemek arayacaktır kendisine. Yorgun, ihtiyar kaplumbağa, kendisine çok ağır gelen kabuğunu kaldırıp, taptaze bir çileği bulabilmenin umuduyla otlardan yaptığı yuvasından "foslayarak" çıkacaktır. Ürkek kurbağa, boğazını şişirerek, diğer kurbağalara "günaydın" demek için üç kez vıraklayacaktır.

Papatya, gecenin serinliğinde kapattığı yapraklarını, çevirecektir güneşten yana. Titreyecektir bütün gövdesi ışınların sıcaklığında.

Ve Mayıs "Günaydın" diyecektir herkese:

Çalışmaya giden anne ve babalara, onları taşıyan otobüs şoförüne, yüreğindeki sıcaklık simitlerine yansımış simit satıcısına, romatizma ağrısından yakınan dedelere-ninelere, kanter içinde top oynayan erkek, zıp zıp ip atlayan kız çocuklarına.

Daha önce Eylül prens için söylemiştik, biraz tembeldir diye. Sonbahar prensi Eylül'ün, ablası Mayıs kadar pek işi yok gibi gözükür. Ama o da çok iş yapar. Bakın Eylül neler yapar:

Eylül'e, Doğa Dedesi sarı, kahverengi ve lacivert toprak boyalar almıştır. Onun da Mayıs ablası gibi bir resim defteri vardır. Eylül, ablasının yeşile boyadığı yaprakları, ağaçları, çiçekleri bu kez silip sarıya boyar. Ablası Mayıs'tan, daha acemidir resim yapmakta. Gökyüzünü lacivertle boyarken, çok daha fazla beyaz kalır kağıtta. Bunlar yağmur bulutlarıdır. Gökyüzüne kırmızı gelincik yerine bir portakal yerleştirir. Bu da sonbahar güneşinin simgesidir.

Mayıs'ın uyandırdığı hayvanlar yorulmuşlardır. Mayıs onları gelecek ilkbaharda uyandırana değin Eylül'ün onları uyutması gerekir. Eylül Pofuduk tavşana, ihtiyar kaplumbağaya, kahverengi boyası ile rahat, kışın soğuğuna karşı sıcak yuvalar yapar. Buna karşılık, tatilde dinlenmiş çocuklara yine kahverengi boyası ile sağlam okullar yapar, sıralar, tahtalar, kalemler çiziktirir.

Sonra mı? Sonrasını daha önce söylemiştik. Eylül biraz haşarıdır diye. Mayıs ablası, yaşamı yeniden diriltene, yaşayanları üretkenliğe, yorulmaya çağırana kadar, saz çalar durur Eylül. Ama, Doğa Dedesi'nden öğüdünü almıştır. Görevini bilir. Bu görevi bir aksarsa, Doğa Dedesi'nin yüzyıllar öncesinde çok çalışarak yarattığı kuralların bozulacağını, çocukların gülmeyeceğini, kuşların ötmeyeceğini, suların akmayacağını, ağaçların meyva vermeyeceğini, dünyada mutluluğun kalmayacağını, aklından hiç çıkarmaz.

Ne dersiniz, Mayıs ile Eylül'ün işleri çok zor değil mi? İki kardeş, ilkbahar ile sonbaharın resmini yapmasalardı, ne yapardık biz insanlar?

ÖYKÜ

DENİZİN ALTINI MERAK EDEN VAPUR

Yazan: Aytül AKAL **Resimleyen:** Gözdem YILDIRIM

Bir varmış, bir yokmuş. Bir küçuk vapur varmış. Bu vapur her sabah erkenden kalkar, bir kıyıdan karşı kıyıya gidenleri taşırmış. Sabahın bu en erken saatlerinde karşı kıyıya gitmek isteyenlerin çoğu, öğrencilermiş. Sırtlarında, ellerinde kitap dolu kocaman çantaları, neşeli, eğlenceli ve gürültücü çocuklarmış bunlar. Her sabah selamlaşıp, gruplaşır, akşam evde çalıştıkları dersleri birbirleriyle şakalaşıp bağırışarak tekrarlarlarmış. Çocuk bunlar tabii! İşlerine gitmekte olan buyüklerin, onların bu gürültusünden rahatsız olduklarının farkına bile varmazlarmış.

Yalnız işe giden büyükler mi, küçük vapur da çok şikayetçiymiş onların gürültülerinden. "Öff! Bıktım bu çocuklardan" dermiş. "Derslerini evde bitirseler olmaz. İlle de vapurda yapacaklar. Hem sonra şu kahvaltı edişlerine ne demeli? Ellerinde birer simit ya da poğaça, koltuklarıma döke saça yiyorlar. Bıktım bu hayattan!"

Eskiden çok güzel günleri olurmuş küçük vapurun. Balıklarla arkadaşlık eder, dibine yapışıp kalan midyelerle konuşurmuş. Ama, şimdi öyle mi? Şimdi bir tek arkadaşı bile yokmuş. Ne balıklar varmış görünürde, ne de midyeler. Küçük vapur çok yalnızmış.

"Hep denizin uzerinde yüzüyorum. Oysa ben, eskiden arkadaşım olan balıkların ve midyelerin bana anlattığı yerleri tanımak denizin dibindeki güzellikleri görmek istiyorum," dermiş.

Çok ama, çok sıkılıyormuş küçük vapur. Hayatından hiç memnun değilmiş.

Birgün, ders çalışan çocukların anlattıkları birden çok ilgisini çekmiş. Çocuklardan biri, denizaltılardan söz ediyormuş. Onların denizin altında nasıl dolaştıklarını, dipte nasıl saatlerce kalabildiklerini anlatıyormuş elindeki ansiklopediden.

Küçük vapur iskeleye yanaştığında, çocuklar hâlâ ders çalışıyorlarmış. Herkes inerken, küçük vapur fırsatı kaçırmamış. Hemen elinde ansiklopedi olan çocuğun kulağına eğilmiş ve "Ben deni-

zaltı olmak istiyorum. Bana yardım edebilir misin?" diye sormuş.

Küçük çocuk, çok akıllı biriymiş. Derslerini düzenli çalışır, bilmediklerini ansiklopedilerden araştırırmış.

"Bir bakalım," demiş akıllı çocuk. Ansiklopedisini açmış. Denizaltının nasıl yapıldığına bakmış. Gerekli parçalara göz atmış. Sonra, "Evet, sanıyorum, bütün arkadaşlarımla birlikte bunu başarabiliriz."

Çocuklar küçük vapuru söküp, parçaların yerlerini değiştirmiş, başka parçalar ilave etmiş ve... küçük vapur pırıl pırıl, yepyeni bir denizaltı olmuş!

Artık sevincinden yerinde duramıyormuş. Çocuklara teşekkür edip, hemen dibe dalmış. Eski arkadaşı balığı ve midyeyi bulacak, denizin altında istediği gibi dolaşabilecekmiş.

Uzun süre diplerde dolaşıp durmuş. Hayret, etraf yalnızca yosun ve taş doluymuş. "Nasıl olur?" demiş şaşkınlıkla. "Eskiden yüzeye çıkıp benimle arkadaşlık eden balıklar, denizin güzelliklerinden söz ederlerdi. Denizin altında çeşit çeşit balıklar yüzer, deniz yıldızları, istiridyeler, mercanlar yaşarmış. Denizin dibi, renkli bir çiçek bahçesini andırırmış. Oysa, etraf karanlık, kuru ve cansız."

Derken, az ilerde bir balığa rastlamış. Hemen ona sormuş. "Diğer balıklar nerede?"

Balık, "Ah! Sorma. Ne arkadaşım kaldı, ne evim" demiş. "Hepsi zehirlendi. Deniz artık eskisi gibi değil. İnsanlar ellerindeki her çöpü denize atıveriyorlar. Kanalizasyonlar denize boşalıyor. Bir sürü atıklar, bir sürü pislikler... Denize atılan çöpler denizde yok oluyor sanıyorlar, ama yanılıyorlar. Bütün bu pislikler giderek suyu zehirliyor. Denizin altındaki hayat yavaş yavaş yok oluyor. Benim gibi tek tük yaşayan balıklar da var tabii. Ama, deniz daha fazla kirlenirse bizler de dayanamayız."

Küçük denizaltı balığın bu durumuna çok üzülmüş. Denizin altı hiç de ilginç değilmiş artık. Burada yaşamak istemiyormuş. Üstelik, her sabah okula taşıdığı cıvıl cıvıl kalabalığı, neşeli çocukları çok özlemiş.

Bir sabah, erkenden kıyıya gitmiş. Akıllı çocuk ve arkadaşları oradaymış. Onlara yeniden küçük vapur olmak istediğini söylemiş. Çocuklar, denizaltını sökmüşler, yeniden vapur yapmışlar.

Küçük vapur, onlara denizin altında gördüklerini anlatmış. "Siz herkesi uyarın. Denizi kirletmesinler." demiş.

Küçük vapur, artık çok mutluymuş. Sabahları erkenden kalkıyor ve işe gidenleri işe, okula gidenleri okula götürüyormuş. Çocukların anlattığı dersleri dinliyor, konuşmalarına katılıyor, onların neşesiyle o da neşeleniyormuş.

En sevindiği şey de, çocukların denize hiç çöp atmamasıymış. Çocuklar, büyüdükleri zaman da denize çöp atmayacaklarmış.

ŞATODAKİ ŞÖLEN

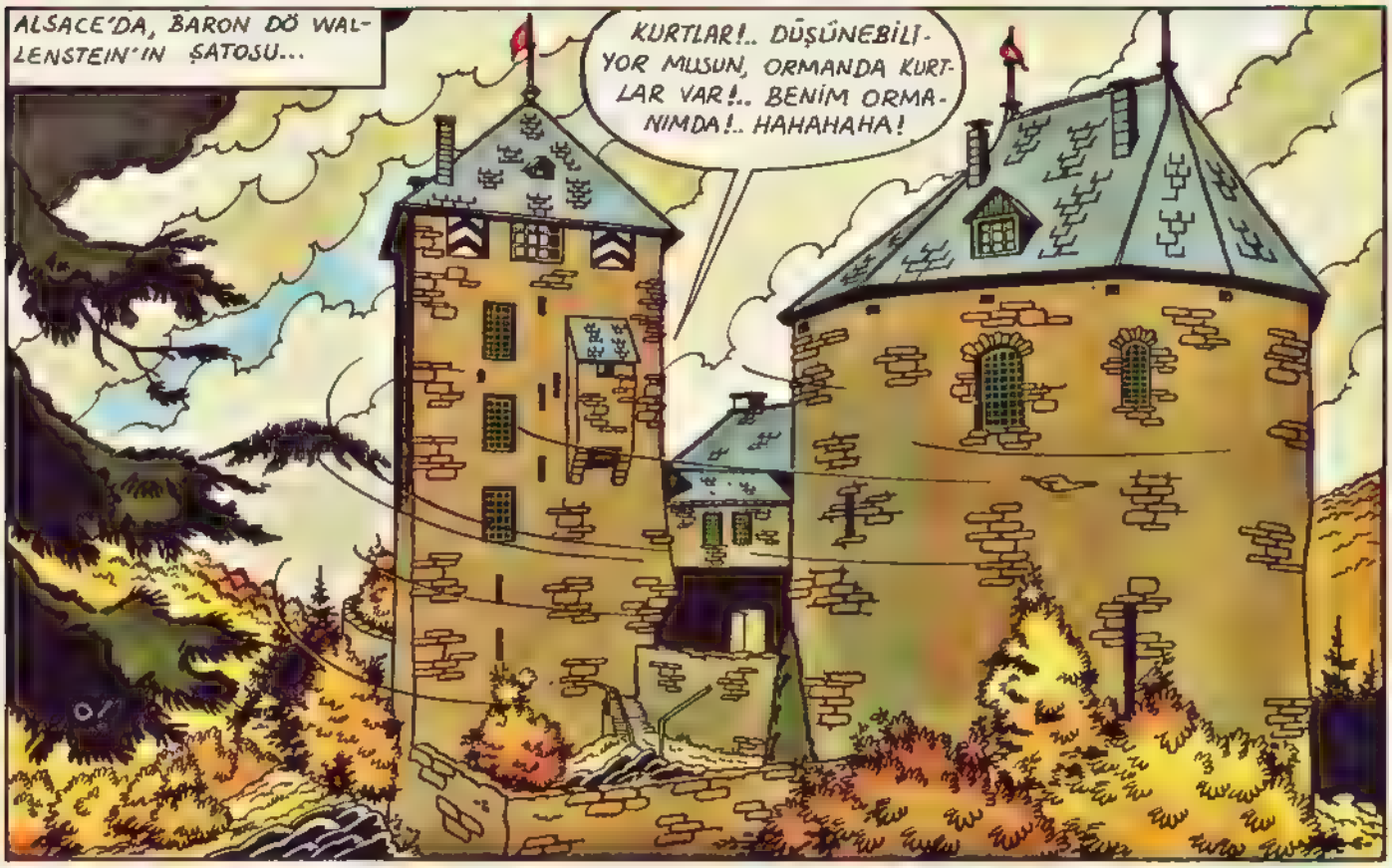

YA BU KOKU.. ÇOK YAKINIMIZDA KURTLAR VAR!..
HAKLISIN İSANGREN!..
!?
TETRAMUND!..
O... ONU.. TANIYOR MUSUN?..
EVET KÜÇÜK, TANIŞIRIZ... HEM SONRA KURTLARIN KRALI, BÜTÜN TEBASINI TANIMAK ZORUNDA DEĞİL Mİ?.. NE KADAR TUHAF DA OLSALAR?
BEN SENİN TEBANDAN DEĞİLİM TETRAMUND, AMA SANA YARDIM ETMEYE GELDİM!
BANA YARDIM ETMEK Mİ?..
EVET, BİR İNSAN, BİR AVCI, AYAK İZLERİMİ GÖRDÜ.. GERİ DÖNECEK VE SENİ YAKALAYIP ÖLDÜRMEK İSTEYECEKTİR... YALNIZ MISIN?..
HAYIR BİR ARKADAŞIM VAR!
GELEBİLİRSİN, KIRGIZ!...
HEPSİ BU MU?..
EVET! İLKİN BEN GELMELİYDİM, AMA DİĞERLERİ DE BU AKŞAM GELİYOR, SANA TEŞEKKÜR EDERİM AMA HİÇBİR ŞEY DEĞİŞMEYECEK!..
AMA, TETRAMUND!..
CTB

KAPA ÇENENİ!
BİLİYORSUN, YENİ KURTLAR KRALI İÇİN YAPILACAK SEÇİM, BU ORMANDA OLACAK.. EĞER İNSANLAR BUNA ENGEL OLMAK İSTERLERSE, BAŞLARINA GELECEKLERE DE KATLANIRLAR!
SEN DELİSİN!..
BELKİ...
SENİ UYARDIM!.. GEL, GİDELİM İKİNİ!
HIM!
İNİNE DÖN KIRGIZ!.. BEN BURADA KALIP DİĞERLERİNİ BEKLEYECEĞİM!
BU TETRAMUND BÜYÜK BİR KRAL, AMA FAZLA GURURLU. ONU ONA RAĞMEN KORUMAK GEREKİYOR!..
SENİN DOSTUN MUDUR?
DOST MU?.. EE.. EVET, BİR BAKIMA!.. BİR GÜN ANLATIRIM...
EVET, HER ZAMAN BÖYLE SÖYLERSİN, AMA HİÇBİR ŞEY ANLATMAZSIN!
SANA BİR ŞEY ANLATMAMI İSTERMİSİN?
OH, EVET!
PEKALA, BU KÜÇÜK BİR OĞLANIN HİKAYESİ.. ORMANDA TEK BAŞINA DOLAŞIRKEN EVE GEÇ KALMIŞ, ANNESİ DE ONU BEKLERMİŞ.. DERKEN BİRDENBİRE KARŞISINA....
BİR KURT ÇIKMIŞ!... GIRRR!
?
NİHAYET TAZE ET! MİAM, MİAM!....
GIRRR!
HİHİHİHİHİ!...

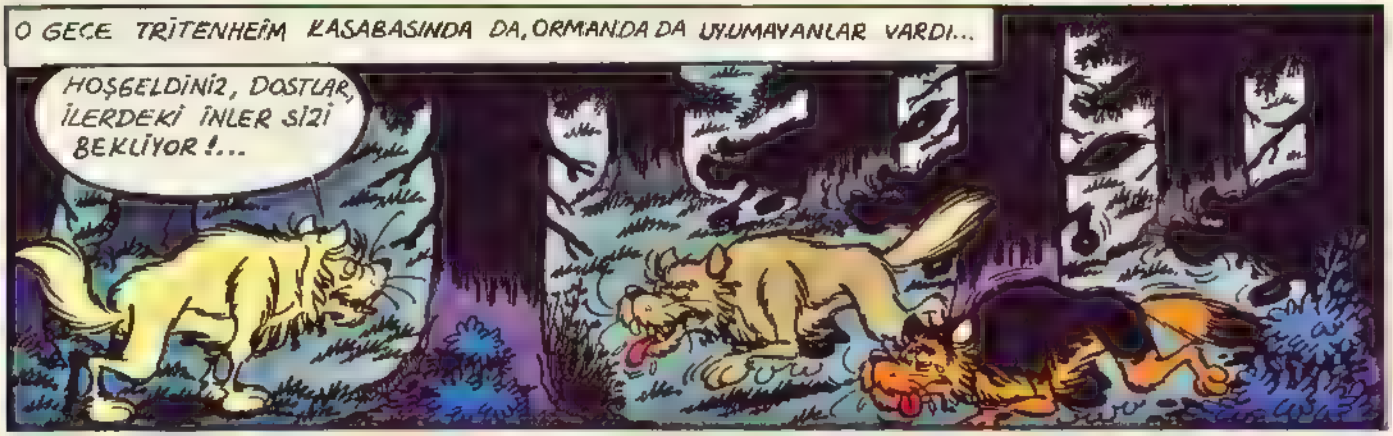
O GECE TRİTENHEİM KASABASINDA DA, ORMANDA DA UYUMAYANLAR VARDI...
HOŞGELDİNİZ, DOSTLAR, İLERDEKİ İNLER SİZİ BEKLİYOR!...

OTELDE DE ÖYLE.
İSANGREN!?.. NEDEN UYUMUYORSUN? ORADA MISIN?
BİR KURDUN DA UYKUSU KAÇABİLİR, DEĞİL Mİ?

ŞATODA DA ÖYLE...
YATMAYA GİTMİYOR MUSUNUZ SAYIN BARON?
BİR AVDAN ÖNCE ASLA, JARVİS, ASLA!...

VE SABAHA KARŞI...
BURADA DURUN, JARVİS!
BAŞÜSTÜNE, EFENDİM!

ORADA! HİSSEDİYORUM ONU!.. BİR KURT!.. MUHTEŞEM BİR HAYVAN!..

ONU YAKALAYACAĞIM.. HEM DE CANLI OLARAK!.. ANLADIN MI JARVİS, CANLI YAKALAYACAĞIM!.. ÖNEMLİ OLAN BU!..

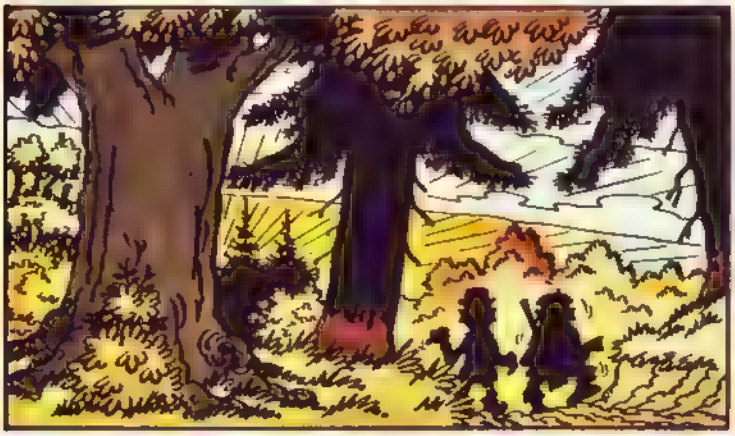

AYNI ANDA, ORMANIN DERİNLİKLERİNDE...
TETRAMUND!.. BÜTÜN GECE UYUMADIN! GEL SEN DE BİZE KATIL!..
HAYIR.. SEN GİT UYKUNA DEVAM ET, KÜÇÜK!..

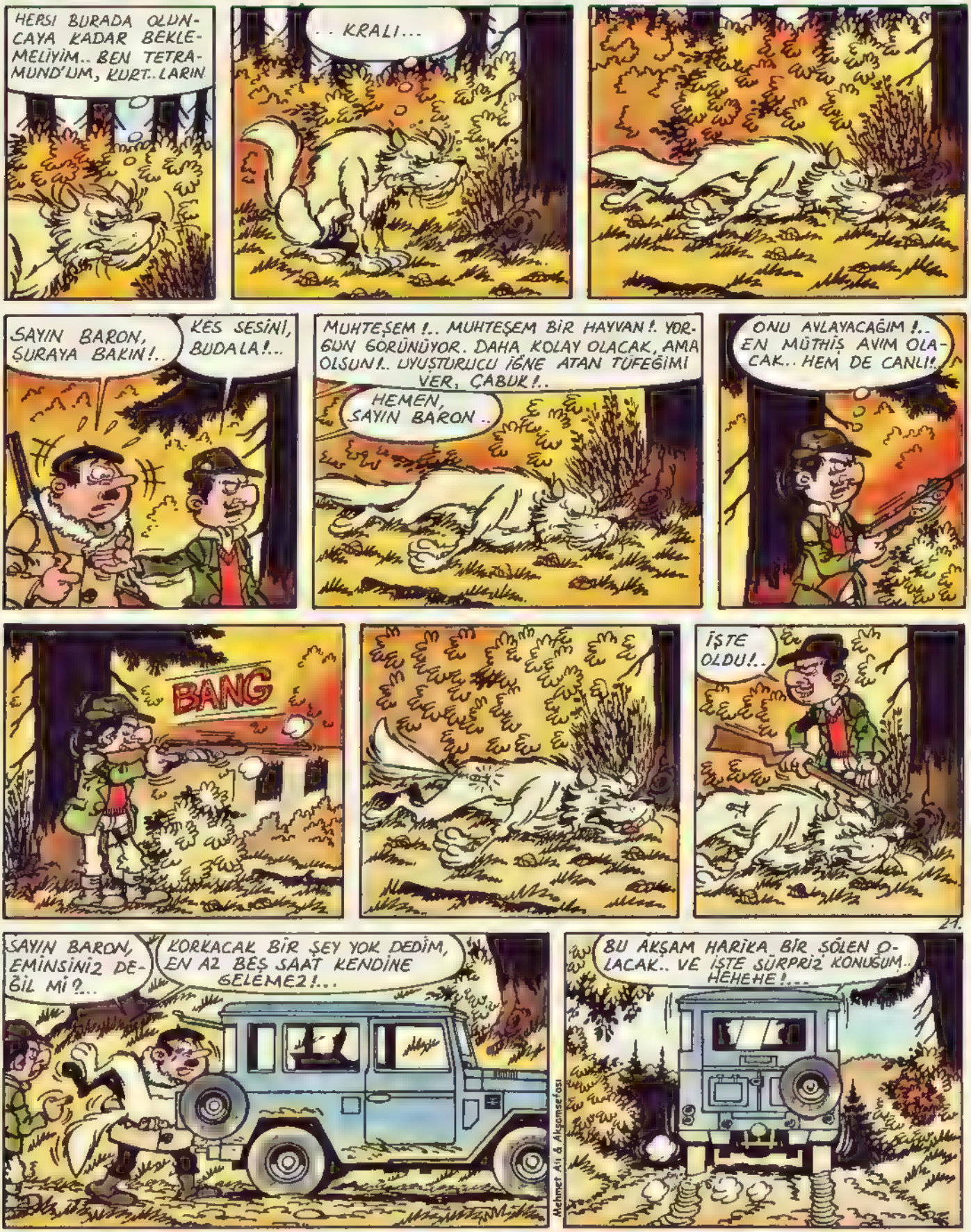
HERSİ BURADA OLUNCAYA KADAR BEKLEMELİYİM.. BEN TETRAMUND'UM, KURT..LARIN
..KRALI...
SAYIN BARON, ŞURAYA BAKIN!..
KES SESİNİ, BUDALA!...
MUHTEŞEM!.. MUHTEŞEM BİR HAYVAN!. YORGUN GÖRÜNÜYOR. DAHA KOLAY OLACAK, AMA OLSUN!.. UYUŞTURUCU İĞNE ATAN TÜFEĞİMİ VER, ÇABUK!..
HEMEN, SAYIN BARON..
ONU AVLAYACAĞIM!.. EN MÜTHİŞ AVIM OLACAK.. HEM DE CANLI!
BANG
İŞTE OLDU!..
SAYIN BARON, EMİNSİNİZ DEĞİL Mİ?...
KORKACAK BİR ŞEY YOK DEDİM, EN AZ BEŞ SAAT KENDİNE GELEMEZ!...
BU AKŞAM HARİKA BİR ŞÖLEN OLACAK.. VE İŞTE SÜRPRİZ KONUĞUM.. HEHEHE!...
Mehmet Ali & Akşamsefası

AYNI ANDA...

ÇABUK! HEMEN GİYİN, KAHVALTI EDELİM VE DOĞRU ORMANA!..

EVET, İSANGREN BU GECE ÇOK ENDİŞELİYDİ!..

AH KALKTINIZ MI?.. HARİKA!.. ÜÇÜMÜZ BİRLİKTE GEZSEK BU SABAH, NE DERSİNİZ?..

ŞEEY, EEE...

EEE... SEN İSTİYORSAN

NEYİNİZ VAR SİZİN BU SABAH? SANKİ AKLINIZ BAŞKA YERDE!.. BENİMLE GEZMEK HOŞUNUZA GİTMİYOR MU?..

MUSÉE

MOSELLE

TABİİ, GİDİYOR.. ANNE..

ŞEEY, BİLİYOR MUSUN, KA SABA!..

PEKALA... BELKİ DE MİMARİ YAPILAR VE MÜZELER HENÜZ İLGİNİZİ ÇEKMİYOR.. GİDİP ORMANDA DOLAŞIN, KÜÇÜK VAHŞİLER SİZİ!...

OH! TEŞEKKÜRLER ANNE!

MOM

BENDEN BİR GİZLEDİKLERİ VAR, BU KESİN!.. ACABA NE?.. GERÇEKTEN DE İKİZLER, DİĞER ÇOCUKLARDAN OLDUKÇA FARKLI OLUYOR!..

RIVANER

22.

VE AZ SONRA...

UFF!.. KOLAY OLMADI!

HİHİHİHİ!

İSANGREN!...

TETRAMUND'UN ARKADAŞI DEĞİL MİSİN SEN?..

EVET, ADIM KIRGIZ.. İSANGREN, BİR FELAKET OLDU!..

Mehmet Ali & Akgansefası

CAB

VE KIRGIZ, TETRAMUND'UN NASIL KAÇIRILDIĞINI ANLATIR
KAN YOK, AMA İNSAN İZLERİ VAR!...
TEDBİRSİZ! OYSA Kİ UYARMIŞTIM ONU!.. O OLMAZSA, YARINKİ SEÇİM YAPILAMAZ!..

HIM! YALNIZ MISIN?..
HAYIR, DİĞER KARDEŞLER DE GELDİLER BU GECE, ON KADAR KURDUZ!

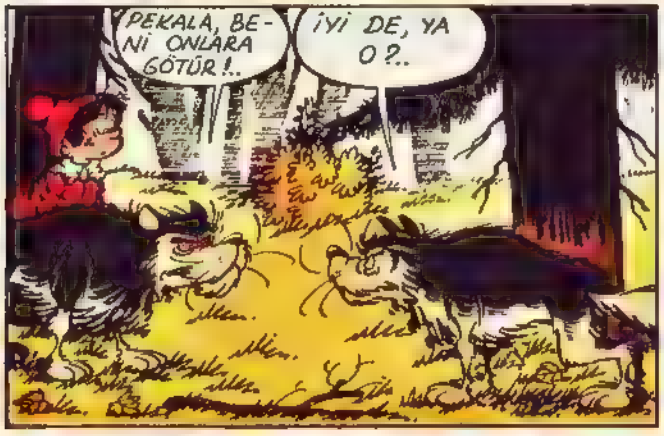
PEKALA, BENİ ONLARA GÖTÜR!..
İYİ DE, YA O?..

O MU? EVET, BİLİYORUM, ALDIRMA!.. BİR DEFALIK BİR YABANCIYI KABUL EDİVERİN! HEM ONDAN GİZLENECEK FAZLA BİR ŞEY DE YOK!
O ZAMAN BENİ İZLEYİN KARDEŞLERİMİZ ORMANIN EN DERİN YERİNDE GİZLENİYORLAR!..

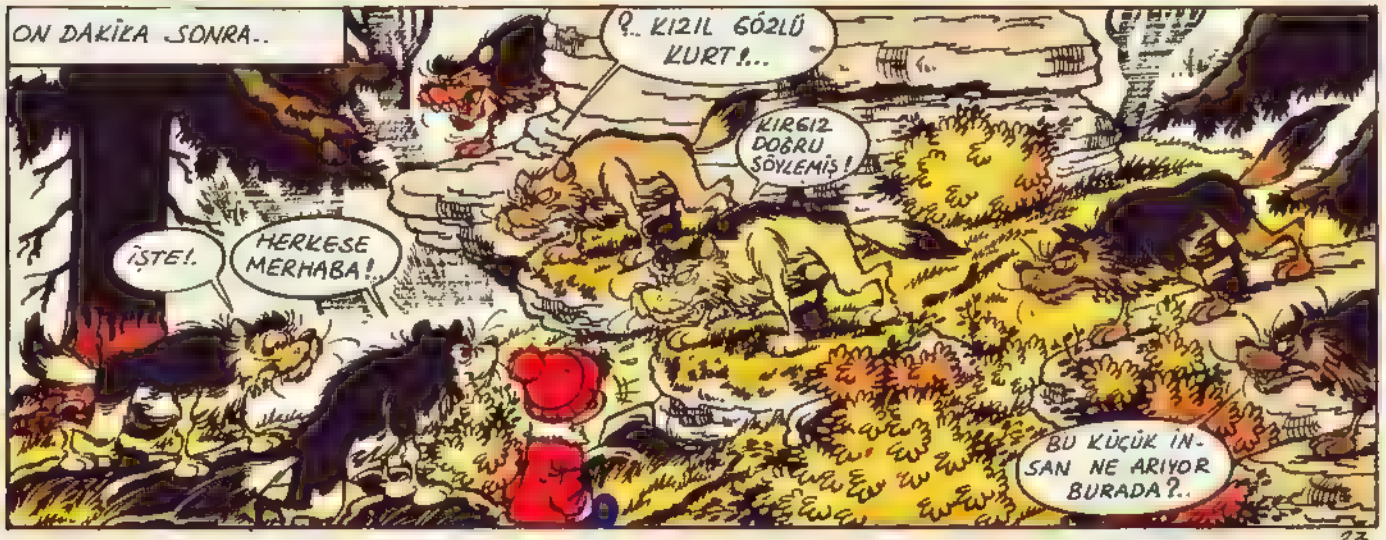
ON DAKİKA SONRA..
?.. KIZIL GÖZLÜ KURT!...
KIRGIZ DOĞRU SÖYLEMİŞ!
İŞTE!.
HERKESE MERHABA!..
BU KÜÇÜK İNSAN NE ARIYOR BURADA?..

FAZLA KONUŞMAYACAĞIM! YİTİRECEK TEK SANİYE BİLE YOK. TETRAMUND BÜYÜK BİR TEHLİKE İÇİNDE VE ONU KURTARMAK 20-RUNDAYIZ!

BİZ Mİ?.. NEREDE OLDUĞUNU BİLE BİLMİYORUZ!.. SONRA İNSANLAR BİZİ GÖRÜRSE NE OLACAK?..

OH! BUNU DÜŞÜNDÜM!.. KRALINIZIN NEREDE OLDUĞUNA GELİNCE, BİR ŞATODA TUTSAK.. ŞATO HAYATI HOŞUNUZA GİDER Mİ?..

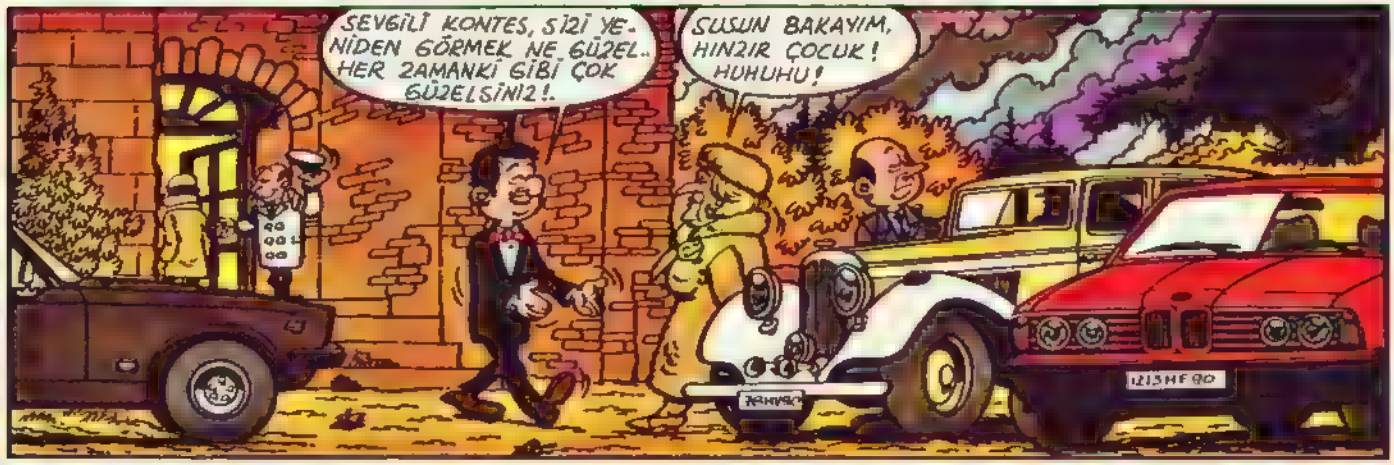
SEVGİLİ KONTES, SİZİ YENİDEN GÖRMEK NE GÜZEL.. HER ZAMANKİ GİBİ ÇOK GÜZELSİNİZ!.
SUSUN BAKAYIM, HINZIR ÇOCUK! HUHUHU!
1213 HF 90

İLTİFAT DEĞİL, GERÇEK, GÜZEL ŞEYLERE BAYILIRIM!...
SİZ BANA HİÇ BÖYLE ŞEYLER SÖYLEMEZSİNİZ EDWARD, HU, HU!..

JARVİS, SAYIN KONTESİN MANTOSUNU AL, ÇABUK!
BAŞÜSTÜNE EFENDİM!
EVET, DOSTUM, ÇABUK OLUN!...

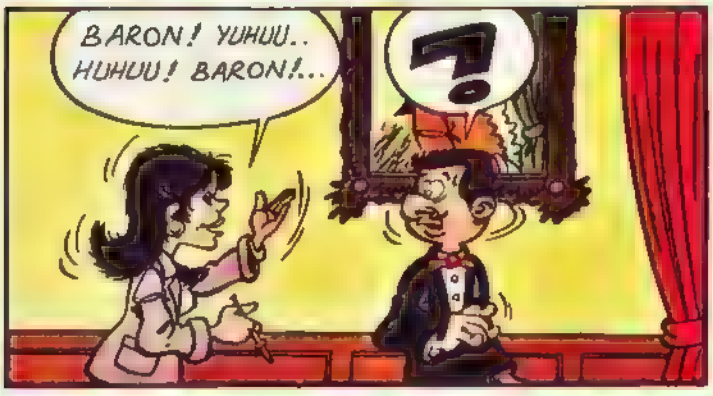
BARON! YUHUU.. HUHUU! BARON!...
?

ÇAPKIN ADAM, SİZİ! BİZLERE BİR SÜRPRİZİNİZ OLDUĞUNU DUYDUM, BANA BİLE SÖYLEMEDİNİZ, AŞKOLSUN!.. HADİ BAKAYIM, HEMEN ANLATIN. HEMEEEN!
AMA SEVGİLİ DOSTUM, EĞER SİZE SÖYLERSEM, SÜRPRİZ OLMAZ Kİ!...

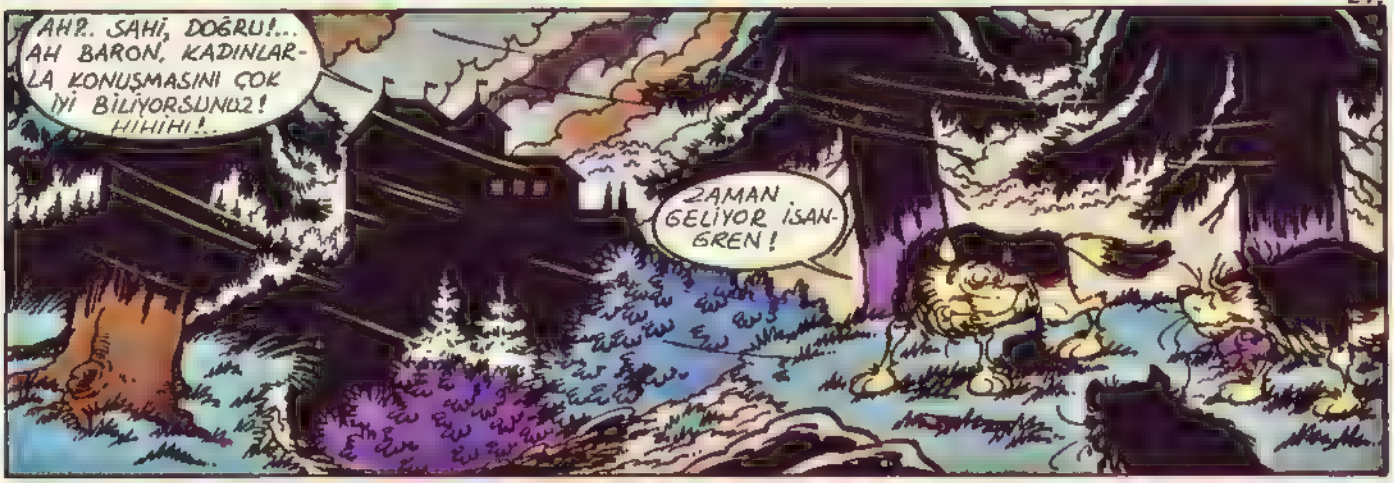
AH?.. SAHİ, DOĞRU!... AH BARON, KADINLARLA KONUŞMASINI ÇOK İYİ BİLİYORSUNUZ! HIHIHI!..
ZAMAN GELİYOR İSANGREN!

HAYIR, SEN BURADA KALIYORSUN, BU ONUNLA BİZİM ARAMIZDAKI BİR HESAPLAŞMA!..
AMA, İSANGREN?!...

HADİ GETİRİN, JARVİS!...
BAŞÜSTÜNE, EFENDİM!...

BAYANLAR, BAYLAR, DİKKATLERİNİZİ RİCA EDECEĞİM!..

HERŞEYDEN ÖNCE KONUĞUM OLMANIZDAN ÖTÜRÜ TEŞEKKÜRLERİMİ SUNARIM. NİTELİKLİ İNSANLARLA BİR ARADA OLMAK, HER ZAMAN İÇİN BÜYÜK BİR MUTLULUKTUR!..
BRAVO!
EMMA, LÜTFEN!

BAZILARINIZIN DA DUYDUĞU GİBİ, SİZLERE BİR SÜRPRİZİM VAR, EVET KÜÇÜK BİR SÜRPRİZ, BAKALIM NASIL BULACAKSINIZ!...
BİR ARMAĞAN MI??
EMMA, ÇOK FAZLA İÇTİNİZ!..

HAYIR BİR ARMAĞAN DEĞİL, BİR TÜR GÖSTERİ DİYELİM... BENİ TANIYANLARINIZ, AVI NE DENLİ ÇOK SEVDİĞİMİ BİLİRLER, AMA HEP AYNI AVLARIN PEŞİNDE KOŞMAK NE SIKICIDIR BİLEMEZSİNİZ! BU YÜZDEN, BU SABAH ERKENDEN KALKIP, SİZİN İÇİN BAŞKA BİRŞEY AVLADIM...

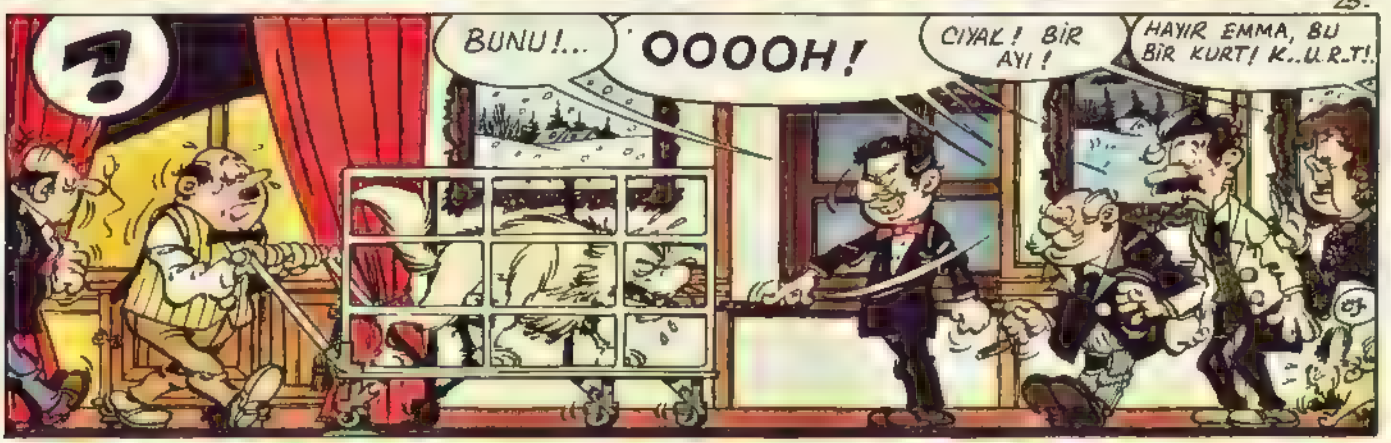
?
BUNU!...
OOOOH!
CIYAK! BİR AYI!
HAYIR EMMA, BU BİR KURT! K..U.R.T!

HİÇ KORKMAYIN DOSTLARIM, KAFESİN DEMİRLERİ SAĞLAMDIR. YAKLAŞIN VE ONU SEVREDİN!..
EEE.. EMİN.. MİSİNİZ?

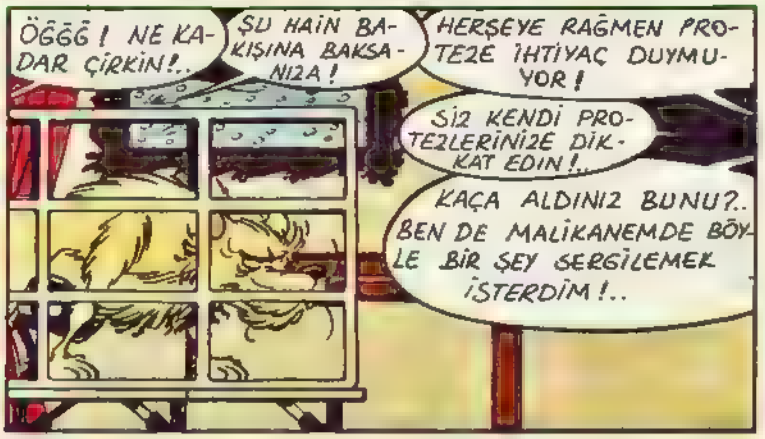
ÖĞĞĞ! NE KADAR ÇİRKİN!..
ŞU HAİN BAKIŞINA BAKSANIZA!
HERŞEYE RAĞMEN PROTEZE İHTİYAÇ DUYMUYOR!
SİZ KENDİ PROTEZLERİNİZE DİKKAT EDİN!..
KAÇA ALDINIZ BUNU?..
BEN DE MALİKANEMDE BÖYLE BİR ŞEY SERGİLEMEK İSTERDİM!..

BARON, GERÇEKTEN DE MUHTEŞEM İNSANSINIZ! EVET, EVET! BU SÜRPRİZ TEK KELİMEYLE OLAĞANÜSTÜ!..
ÇOK NAZİKSİNİZ SEVGİLİ BAYAN!

PEKALA KOCA YABANİ, ŞU ÇÖREKTEN TATMAK İSTER MİSİN?
BELKİ HAVYAR YER?..
NE HOŞ, KAFASINI KESECEK OLSAK, TIPKI BİZİM ALMAN ÇOBAN KÖPEĞİNE BENZEYECEK, ÖYLE DEĞİL Mİ SİGMOND?
EVET SEVGİLİM, MÜTHİŞ BENZİYOR!

BARON, BU BAŞARIDAN SONRA HİÇ KUŞKUM YOK, AVCILAR KLÜBÜMÜZÜN BAŞKANI OLACAKSINIZ!
BEN DE ÖYLE UMUYORUM!..

TUHAF, ONA DOKUNUYORUM VE TEPKİ GÖSTERMİYOR!..
DİKKAT EDİN, BU YAHŞİ HAYVANLAR ÇOK KURNAZ OLUR!

İSANGREN!..

CAMDAN İÇERİYE Mİ?.. EEE.. EMİN MİSİN...
EVET, VE ŞİMDİ!

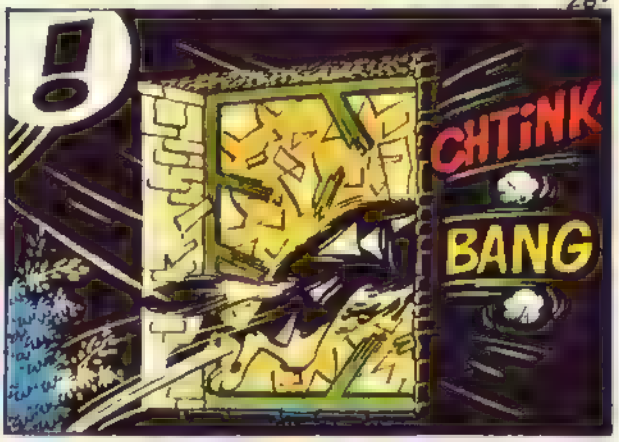
!
CHTİNK
BANG

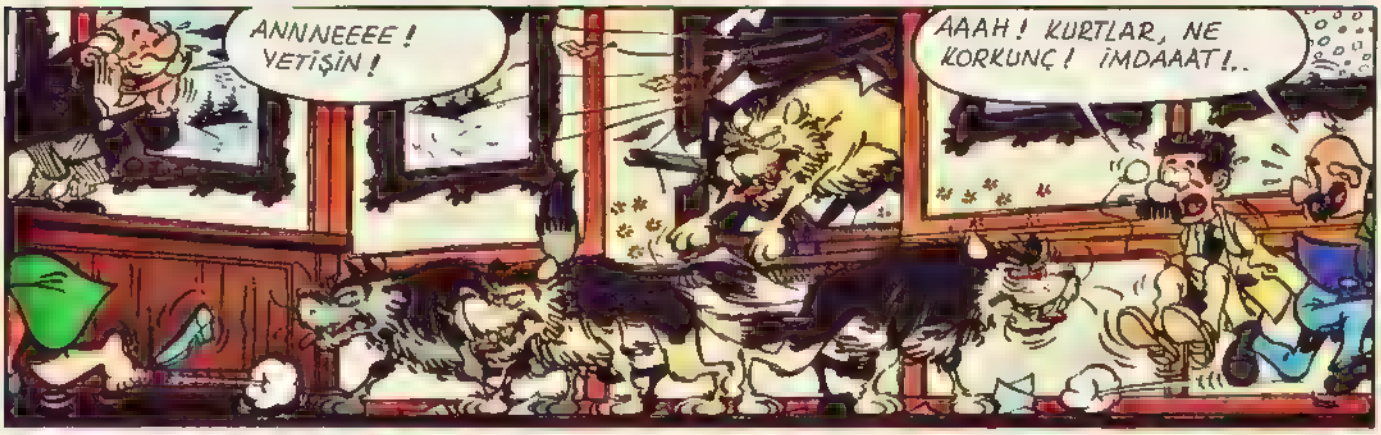
ANNNEEEE! YETİŞİN!
AAAH! KURTLAR, NE KORKUNÇ! İMDAAAT!..

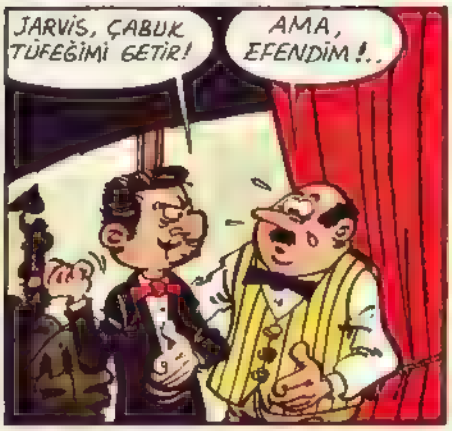
JARVİS, ÇABUK TÜFEĞİMİ GETİR!
AMA, EFENDİM!..

TÜFEĞİMİ DEDİM! YOKSA KOVULURSUN!...
PEKİ, PEKİ!

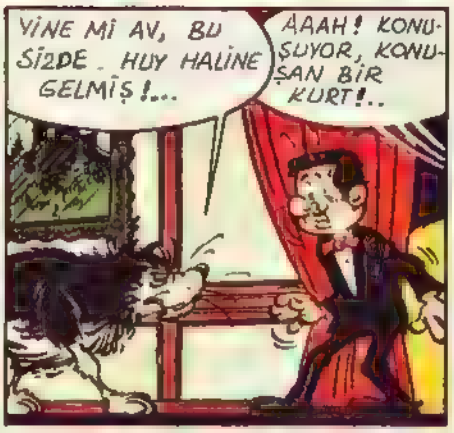
VİNE Mİ AV, BU SİZDE. HUY HALİNE GELMİŞ!...
AAAH! KONUŞUYOR, KONUŞAN BİR KURT!..

ŞAŞIRDINIZ MI, ALIŞMANIZ GEREK!...
BEN.. BEN..

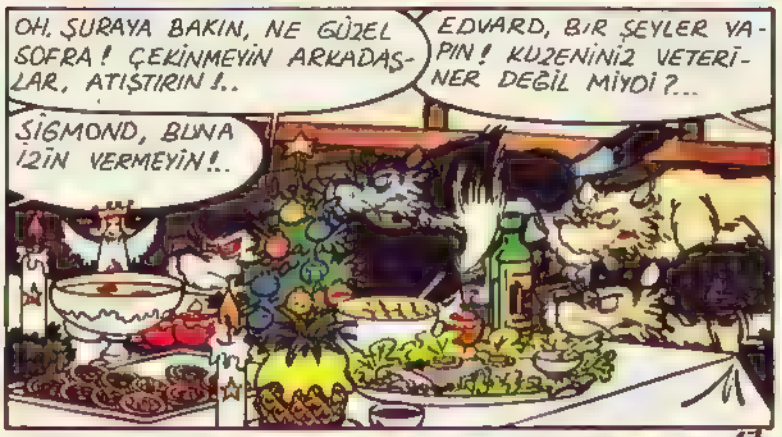
OH, ŞURAYA BAKIN, NE GÜZEL SOFRA! ÇEKİNMEYİN ARKADAŞLAR, ATIŞTIRIN!..
EDVARD, BİR ŞEYLER YAPIN! KUZENİNİZ VETERİNER DEĞİL MİYDİ?...
ŞİGMOND, BUNA İZİN VERMEYİN!..

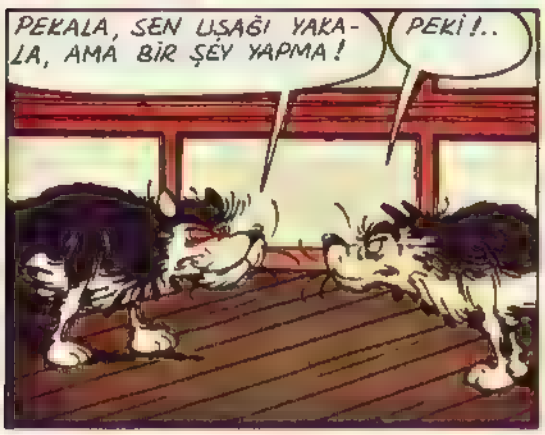
PEKALA, SEN UŞAĞI YAKALA, AMA BİR ŞEY YAPMA!
PEKİ!..

EEE? NE OLDU, NİYE GELMİYORSUNUZ? SÜRPRİZ? BEKLEMİYOR MUYDUNUZ? İŞTE SÜRPRİZ!

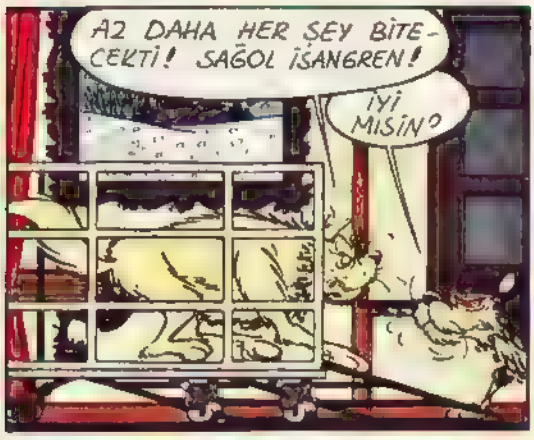
A2 DAHA HER ŞEY BİTECEKTİ! SAĞOL İSANGREN!
İYİ MİSİN?

O NEREDE?!

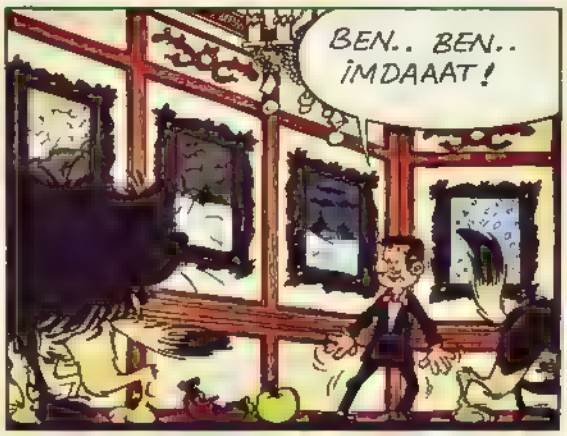
BEN.. BEN.. İMDAAAT!

GROOOAAAR!
TETRAMUND, DUR!

EĞER KAN DÖKERSE, HİÇBİR İNTİKAM AFFEDİLEMEZ!
HEP O GÜZEL SÖZLERİN! PEKALA, ÖYLE OLSUN!

İŞTE BÖYLE, EĞLENİN KARDEŞLERİM!...
DİOR'DAN ALDIĞIM ELBİSEM MAHVOLDU! BIRAK BENİ HAİN HAYVAN!
YİNE DE ZEVKLİ HAYVANMIŞ!

ACIYIN! ACIYIIIN!
İŞTE PAKETİ GETİRDİM, İSANGREN!
HEHEHE! YETER KIRGIZ BIRAK ONU!

BİRKAÇ DAKİKA İÇİNDE BARONUN ŞÖLENİ TALAN EDİLDİ!..
TOPLANIN, ARTIK GİDİYORUZ!

UMARIM BİR DAHA KARŞILAŞMAYIZ!

HER ŞEYE RAĞMEN ÇOK EĞLENDİK!
NEFİSTİ!
ONU ÖLDÜRMEME ENGEL OLMAYACAKTIN İSANGREN. BİZİ İZLEYECEK, RAHATSIZ EDECEKTİR!
HIM! O ZAMAN DÜŞÜNÜRÜZ!

BİR.. BİRŞEYLER YAPMAK GEREK, POLİSE HABER VEREYİM, HAYVANAT BAHÇESİNİ ARAYALIM!..
SAKIN HA!..

ÖNCE ŞUNU BİLİN Kİ, DOSTLARIM, KİMSE BİZE İNANMAZ, SONRA DA, BU BİZİM HALLETMEMİZ GEREKEN BİR İŞ!
BİZİM Mİ, YANİ DEMEK İSTİYORSUNUZ Kİ...

EVET, BİZ AVCILARIN! SİZ, BEN VE BİRKAÇ BAŞKA DOSTUMUZ KURT AVINA ÇIKACAĞIZ!

AMA BU ARADA, BAYANLAR BAYLAR, BU KABUSU UNUTMANIN TEK YOLU VAR: ŞAMPANYALAR AÇILSIN, ŞÖLEN SÜRÜYOR!...
BRAVO!
EMMA!

YA ŞİMDİ?..
HİÇ, HEPİNİZ ORMANA GİZLENİN, YARIN SEÇİM İÇİN BULUŞURUZ!
İSANGREN!
Mehmet Ali & Akşonsefası

BİRŞEYİN YOK YA! GÜRÜLTÜLER DUYDUM!
EVET, BİRAZ EĞLENDİK!.. ŞİMDİ GEL, DÖNELİM, GEÇ OLDU!..

İVEN VE İVON OTELE DÖNDÜKLERİNDE SAAT EPEY İLERLEMİŞTİ!..

ORASI KESİN!.. EN KÖTÜSÜ DE HİÇBİR ŞEY ANLATAMAYIZ!..

EYVAHLAR OLSUN, ANNEMDEN FECİ AZAR İŞİTECEĞİZ!...

EVET ANNE!.. HAYIR ANNE! EVET ANNE!...

GELİN DE BİR ANNEYE ÇOCUKLARINDAN BİRİNİN KURDA DÖNÜŞTÜĞÜNÜ ANLATIN BAKALIM!...

O GECE, İLK KEZ OLARAK, İSANGREN, İVEN OLMAKSIZIN ÇIKTI!...

ÖĞRENMEM GEREKEN BİRKAÇ ŞEY DAHA KALDI!...

ŞATODA IŞIKLAR SABAHA KADAR YANDI. BARON, DOSTLARIYLA ERTESİ GÜNKÜ AVA HAZIRLANIYORDU!..

BEŞ KİŞİYİZ, AV İÇİN YETERLİDİR!

İSANGREN, BARONUN, ONAYLAYAN KAHKAHALARIN EŞLİĞİNDE ANLATTIĞI PLANI DİNLEDİ. BÖYLESİ BİR KIN NASIL OLABİLİYORDU?..

SONRA KALBİ SIKIŞARAK UZAKLAŞTI ORADAN! BAZILARI İÇİN YARIN, HAYATIN SON GÜNÜ OLACAKTI!...

Mehmet Ali & Akşamsefası

Cadot + Bom 87

SÜRECEK

SIRADAN BİR GÜN

Yazan: Gülsüm AKYÜZ **Resimleyen:** Mehmet ULUSEL

Güneş ışıkları sokakların, kuytu köşelerine dek inince gözlerimi açtım. Uzun uzun gerindim, yalandım. Kendime gelmiştim. Birden acıktığımı anımsadım. Çevreme bakındım. Ortalıklarda yığınla çöp torbası vardı.

Ama, bu naylon poşetlerin içinde yiyecek aramaktan hoşlanmıyordum. Üstü açık çöp tenekelerinde yiyecekler çabuk bozulmuyordu.

Gözlerim, evlerin kapılarında, sokak boyunca yürümeye başladım. Yolda, arkadaşım Tekir ile karşılaştım.

— "Günaydın!" dedi Tekir. "Nereye gidiyorsun böyle?"

— "Yiyecek birşeyler bulmaya. Sen yedin mi?"

— "Hayır. Nereye gidelim?"

— "Şu hastanenin çöplerine bir bakalım istersen."

Hastanenin arka duvarının kıyısındaki çöplüğe gittiğimizde, orada birçok sokak köpeği gördük. Daha uzaktan, kokumuzu alır almaz bize dişlerini gösterip havladılar. Doğrusu, şu canavarlardan hiç hoşlanmıyorum. Korktuğumu sanmayın. Korku değil bu. Ben onların davranışlarını sevmiyorum. Şiddete karşıyım.

Tekir ile birlikte uzun bir süre koştuktan sonra durduk. Tekir, umutsuzca mırıldandı.

— "Şu köpeklerden bıktım. Bize hiç yaşam hakkı tanımıyorlar. Şimdi ne yapacağız? Öyle acıktım ki.."

— "Hemen umutsuzluğa kapılma. Birşeyler buluruz. Haydi gel şu yatılı okulun çöplüğüne gidelim."

Okulun arka tarafındaki çöplük henüz köpekler tarafından kuşatılmamıştı. Ama, kedilerle doluydu. Biz de Tekir ile gidip bir tenekeye tırmandık. Bizi gören kedilerden bazıları hırsla mırlandılar. Ama, ağızları doluydu. Biz de duymamazlıktan geldik. Zaten çöplükte öyle çok yiyecek vardı ki... Tenekeler ağzına kadar, çocukların yemeyip tabaklarında bıraktıkları yemek artıklarıyla, ekmek dilimleriyle doluydu. Yanaştığımız tenekedeki yiyecekler bizim için gerçek bir şölendi. Sabah kahvaltısından artakalan tereyağ, peynir parçaları, zeytin taneleri, yağlı ekmek dilimleri vardı bolca.

Tekir ve ben karnımızı bir güzel doyurduk. Çöplerin biraz ilerisinde yalanıp temizlenmeye başladık. Tam o sırada kulağımızın dibinde patlayan bir şişenin şangırtısıyla yerimizden sıçradık. Yukarıdan birisi bir şişe atmıştı çöpe. Neyse ki, şişe kırıkları bir yerimize gelmedi. Bizim gibi çöplükteki bütün kediler kaçıştılar. Oradan geçen bir adam da öfkeyle söylendi.

— "Hiç çöpe şişe atılır mı? Böylece yok olup gidecek. Oysa şişe kumbaralarına atılsa yeniden cam yapılıp değerlendirilebilirdi.."

Ona hak verdim. Tekir ile birlikte oradan uzaklaştık. Tekir, acı acı miyavlayarak susadığını belirtti.

— "Ben de susadım. Şurada bir çeşme olacaktı. Gel gidip bakalım."

Sözümü bitirmeme kalmadı ki, başımızdan aşağı bir tencere bulaşık suyu boca edildi. Kirli sularla sırılsıklam olmuştuk. Çok kızdık. Uzun uzun miyavlayarak protesto ettik. Hiç sokağa bulaşık suyu dökülür mü?

Hem susuzluğumuzu gidermek, hem de temizlenmek için çevremize bakınıp çeşme aradık. Gördüğümüz birkaç tarihi çeşmenin su akacak yerinde yalnızca birer tahta parçası vardı. Su akmıyordu. Çeşmeler toz içindeydi. Çocuklar üzerine yazılar yazmışlardı. Üzüntüyle bu çeşmeleri yaptıran, yapan insanları düşündüm. Şu insanları anlamak gerçekten çok zor. Sen kalk o kadar uğraş, mermerler getir, oymalarla süsle. Çeşmeler yap, yeraltına borular döşe. Ama, çeşmeden su akmasın.

Böyle bir süre dolanıp durarak su aradık. Sonra aklıma geldi. Cami avlularındaki çeşmeler de kuruyacak değildi ya. Onlar da sukesinlikle akar-

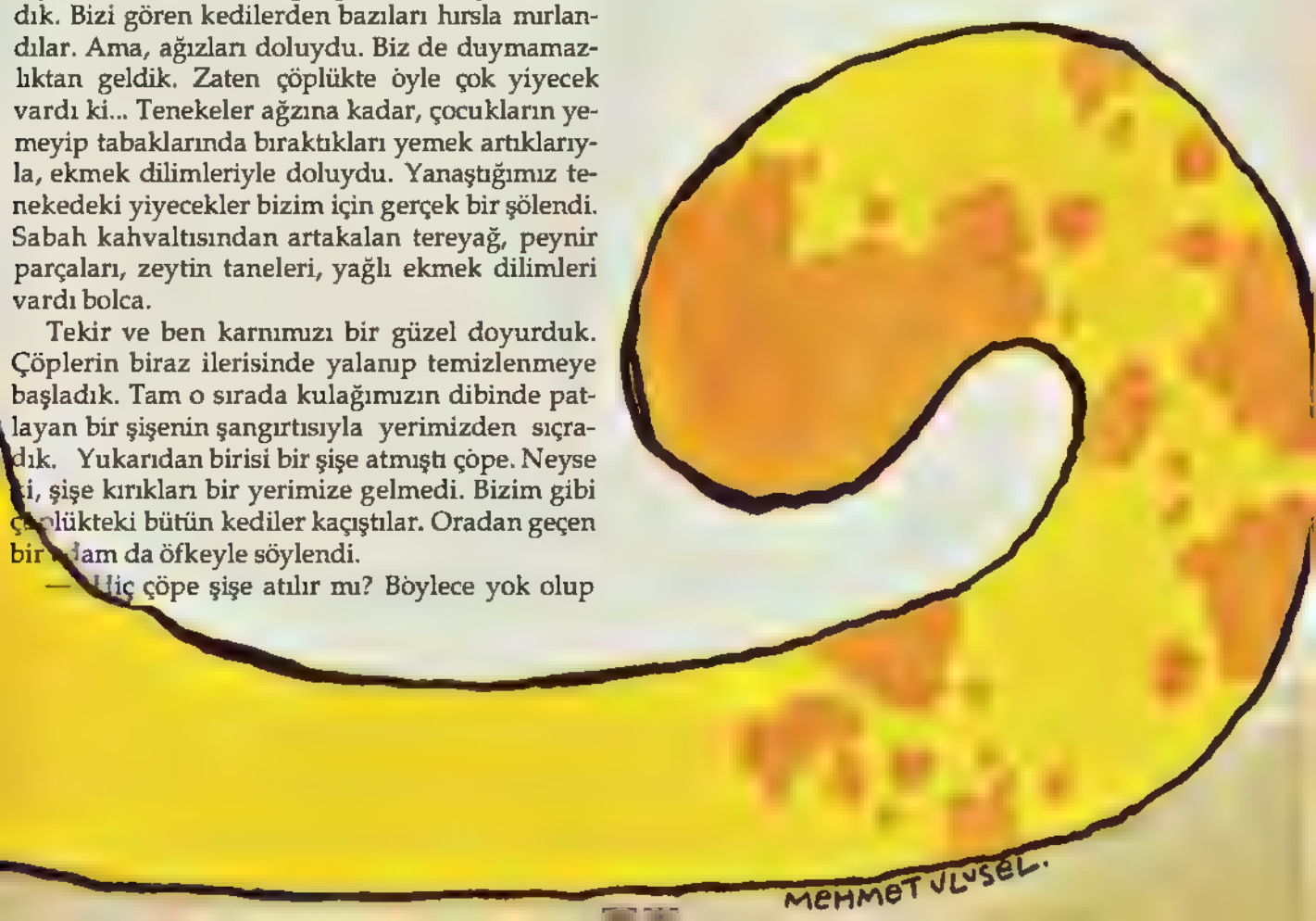

dı. Bir caminin avlusundan içeri girince yanılmadığımı anladım. Oradaki çeşmelerde su akıyordu. İnsanlar birşeyler mırıldanarak ellerini, yüzlerini, ayaklarını yıkıyorlardı. Çok susamıştık. Tekir ile birlikte hızla suya doğru koştuk. Ama, ne olduysa o anda oldu. Tekir su içeceğim diye insanlardan birinin bacağının arasından suya koştu. Adam korktu, ayağındaki takunya kaydı. Sırt üstü düştü. Herkes onun yardımına koşarken bir yandan da bize bağırıp takunyalar fırlatıyorlardı.

— "Kim soktu bu pis hayvanları, bu mübarek yere? Pissst! Defolun gidin buradan..."

Neyse ki, çok hızlı koşuyorduk ikimiz de. Bu sayede canımızı kurtardık. Hani o takunyalardan biri bir yanımıza çarpsaydı...

Tekir ile birlikte yakındaki parka kadar koştuk. Orada çocuklar oynuyordu. Duvarın üstünde güneşe karşı uzandık. Bazı çocukların yedikleri şeker, çikolata kağıtlarını, çekirdek kabuklarını yere attıklarını gördüm. Yine şaşkınlıkla mırıldandım.

— "Kendi yaşadıkları, oyun oynadıkları yerleri kirletiyorlar. Neden acaba?"

— "Hepsi öyle değil ama." dedi Tekir. "Bak şu çocuklar çöplerini parktaki çöp kutusuna atıyorlar."

Parkta bir süre oturup uyuduktan sonra kalktım.

Tekir gitmişti. Yola çıktım. Bazı çocuklar beni yakalayıp ellerindeki tenekeleri kuyruğuma bağlamak istediler. Canımı dişime takarak onlara karşı koydum. Biraz da tırmıkladım galiba onları. Ama, ne yapayım, kendimi korudum yalnızca. Ellerinden kurtulup deli gibi yola fırladım. Bir minibüsün altında ezilmekten son anda kurtularak karşı kaldırıma geçtim. Şiddetli fren sesi, insanların haykırışları, tüylerimi diken diken etmişti. Korku içindeydim. Arabaların arkasındaki küçük borular, havaya pis kokulu gazlar salıyordu, minibüsler feryat figan şarkılar çalarak geçiyorlardı. Yerler, çöplerden, pislikten geçilmiyordu. Üzüntümden karnım ağrıdı. Yemek için biraz ot aradım, bulamadım. Çevreme bakındım. Her taraf taş ve betonla döşenmişti. Evler, bulutlara doğru uzanıp gidiyordu.

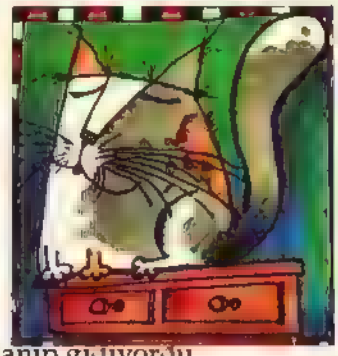

Kendimi çok yalnız ve korunmasız hissettim. Hızla oralardan uzaklaşıp eski bir ev aradım. Sonunda bahçe içinde ahşap bir ev buldum. Evin arka bahçesinde eski bir hasır koltuk vardı. Çok yorgundum. Kıvrılarak uyudum.

ÇOCUKLAR YAŞADINIZ!

BİR ELİNİZDE BEDAVA FOTOĞRAF MAKİNESİ

BİR ELİNİZDE BEDAVA MAX!

[illegible]

2 MAX PAKETİ YOLLAYANA MÜTHİŞ FOTOĞRAF MAKİNESİ

ASLANLI ÇUBUĞU BULANA ANINDA BEDAVA MAX

Algida

Algida sizi çok seviyor ve şimdi de müthiş fotoğraf makineleri veriyor. Bayılacaksınız renklerine! Kırmızı, sarı, yeşil, pembe, beyaz. Ne fotoğraflar çekeceksiniz bu yaz! Şimdi, hemen koşun Algida satıcısına. Max'ları kapın! Aslanlı çubuğu bulun, anında bedava Max kazanın. 2 Max paketini yollayın, çekilişe katılın. Müthiş fotoğraf makinesi kazanın! Kazanma şansı çok yüksek... Kaçırmayın!

max®

PK. 80 ŞİŞLİ 80221 İSTANBUL ADRESİNE 2 MAX PAKETİNİ YOLLAYIN, 15 HAZİRAN, 15 TEMMUZ VE 14 AĞUSTOS 1992 TARIHLERİNDE DÜZENLENECEK ÇEKİLİŞLERDEN BİRİNE KATILIN. ÇOK ZARF YOLLAYIN. KAZANMA ŞANSINIZI ARTIRIN.

Nasıl Katılacaksınız?

- Kampanyamız 15.08.1992 tarihine kadar geçerlidir. Bu süre içinde Aslanlı Çubuğu bulan herkes anında bedava bir Max kazanacaktır. Aslanlı çubukların oranı %3.3'tür.
- 2 adet Max paketini taahhütlüolarak gönderenlerarasında yapılacak çekilişte Concord 110 fotoğraf makinesi kazanan 3000 tatihlinin adları, 22 Haziran, 20 Temmuz ve 21 Ağustos 1992 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde duyurulacaktır. Son çekilişçi, son zarf gönderme tarihi 15.07.1992'dir. Armağanlar çekiliş tarihinden en geç 21 gün sonra posta ile adresinize teslim edilecektir.

Bu kampanya Unilever tarafından Milli Piyango idaresi BOB 199 /2043-13596 ve 8.07.1.MPI 0.13.00.02/826-4161 sayılı izinle düzenlenmiştir. Çekilişe Unilever ve Maran, O&M çalışanları katılamazlar.

MÜZİK

O ARTIK CİDDİYE ALINM

Hazırlayan: Bora ÇİFTÇİ

Ülkemizde, ne olduğu anlaşılmadan kabul gören müzik türlerine en güncel örnek: RAP. Sözlerin ya da verilmek istenen mesajların ne önemi var ki? Bu müzik, kanımızı kaynatıp bizi hoplatıp, zıplatmıyor mu? Bu bize yeter! Rap salgınının ülkemizdeki suçlusu ise Hammer. Ne zaman ki O "You Can't TouchThis" Türkçesiyle, "Buna Dokunamazsınız!" dedi, o günden bu yana Rap kasetçalarlardan, radyo ve televizyonlardan, diskoteklerden eksik olmuyor.

İşte size, ülkemizde Rap Müziğin tanınıp, sevilmesine neden olan Hammer'ın öyküsü:

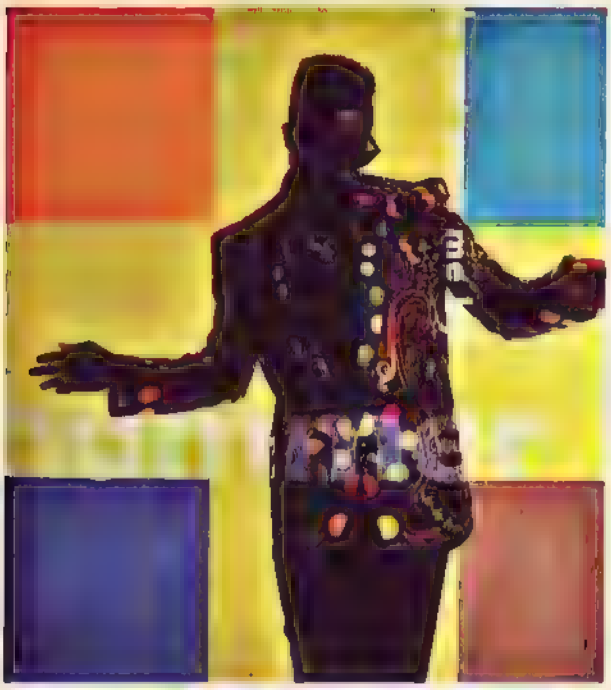

Asıl adı Stanley Kirk Burrell. Doğu Oaklan'da doğdu. İki tutkusu vardı: Beysbol oynamak ve Danso Şehir Stadyumu'nun park yerinde dans edip Oakland Atlethics takımının oyuncularını etkilemek. Sonunda takımın sahibinin dikkatini çekmeyi başardı. Temizlikçi ve top toplayıcı olarak işe alındı. Oyunculardan biri, ona ünlü oyuncu "Hammerin" (Tokmaklayan) Hank Adron'a benzemesinden dolayı, HAMMER (Tokmak) adını taktı. O günden beri bu isim ile tanınıyor.

Takım ile uzun yıllar çalıştı. Daha sonra koleje devam etti. Ardından kendisine disiplinin önemini öğretecek olan donan-

AK İSTİYOR: MC HAMMER

maya katıldı. Uç yıl sonra döndüğünde ise tam anlamıyla müziğe yönelmeye karar verdi. 1980'lerin ortasında özgün dansları ve popüler parçaların üzerine okuduğu şarkılar ile Oakland'ın en sevilen Rapçisi olmuştu. Beysbolcu iki arkadaşının parasal yardımı ile kaydedilen ilk 45'liği "Ring 'Em" San Francisco bölgesinde bir numara oldu. Bu başarı üzerine, Capitol müzik firması ile anlaştı. Bundan sonra, "Hammer Üçlemesi" diyebileceğimiz albümlerini ardı ardına patlattı:

1988-Let's Get it Started (Haydi Başlatalım)

1990-Please Hammer Don't Hurt'Em (Lütfen Hammer Onları İncitme)

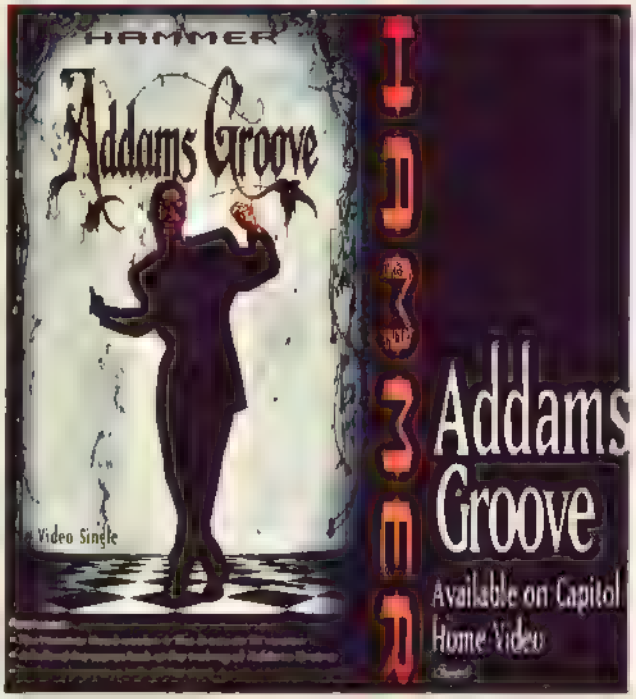

1991-Too Legit to Quit (Kanunsuz Birşey Değil ki Yapılmasın!)

Hammer'ı diğer Rapçiler'den ayıran en önemli ve herkesçe kabul edilen özelliği, sahne yeteneği. Şimdiki ününe de büyük ölçüde konser ve şovları ile ulaştığı söylenebilir.

1988 albümü Let's Get It Started'dan üç tane hit çıkardı:

Pump It Up (Here's the News)

Turn This Mutha Out

They Put Me In the Mix.

Yıl 1990. Please Hammer Don't Hurt'Em listeleri vurdu. 21 hafta pop listesinde, 29 hafta da Black listesinde bir numarada kalarak Michael Jackson'un "Thriller" albümünün rekorunu kırdı.

Yine bu albüm, pop listesinde bir numara olmayı başaran üç rap albümünden biri oldu (diğer ikisi Beastie Boys'un "Licensed to Ill" ve Tone Loc'un "Loced After Dark"tır). Ayrıca, pop listelerinde ilk ona üç hit sokabilen ilk rap albümü ünvanını da elde etti. Bunlar:

"Have You Seen Her" (Onu Gördün mü?)

"Pray" (Dua Et) ve hepimizin dilinde marş haline gelen

"U Can't Touch This" (Buna Dokunamazsınız)

Bu albüm ile gerçek Hammer fırtınası patladı. Radyo'da, TV'de showlarda, Hammer'den geçilmiyordu. Hatta yiyecek, içecek ve spor malzemesi reklamlarında bile Hammer kullanılır oldu. Öyle ki Barbie oyuncak serisine onun erkek arkadaşlarından biri olarak Hammer bebeği de katıldı.

Çok geçmeden, ticari olarak kullanıldığını hisseden Hammer, kendisini kullananlara 1991'de yaptığı "Too Legit to Quit" albümüyle yanıt verdi. Bu albüm ile birlikte Hammer ismindeki "MC" takısını kaldırıyordu. Böylelikle kendisinin sıradan bir Rapçi olmadığını, çevre korumacılıktan, ırkçılık karşıtlığına kadar birçok konuda kafa yoran, bilgili ve duyarlı bir insan olduğu mesajını vermek istiyordu. Ancak, Hammer'a göre ciddiyetin de bir sınırı vardı ve albümden hemen sonra yaptığı çalışma son zamanların en çılgın filmi "Addams Family"

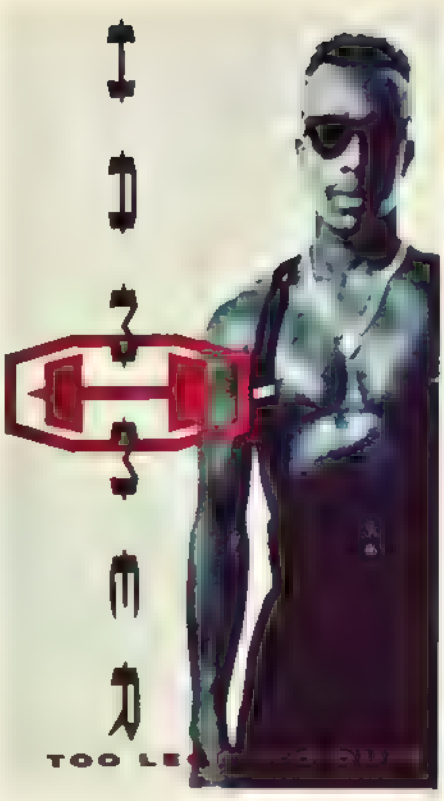

(Addams Ailesi)nin müziklerini seslendirmek oldu. Artık Hammer'ın ilkesi şu: Hoplayıp zıplarken eğlenmek, eğlenirken de düşünmek...

Hammer Diski

Albüm Üçlemesi
Let's Get it Started
Please Hammer Don't Hurt'Em
Too Legit to Quit

45'likler

Let's Get It Started - 1988
Pump It There (Here's the News) - 1988
Turn This Mutha Out - 1988
They Put Me In The Mix - 1989
Help the Children - 1990
DANCİN' Machine - 1990
U Can't Touch This - 1990
Have You Seen Her - 1990
Pray - 1990
Here Comes the Hammer - 1991
Too Legit to Quit - 1991
Addams Family - 1991

KAKAO KAPLI ÇOMAKLARDA

MEMO YAZISINI BULAN HERKESE,

ANINDA BİR ADET MEMO BEDAVA

"BEKLEMEK BİRİKTİRMEK YOK."

VANİLİNLİ

KAKAOLU

ÇİLEKLİ/ VİŞNELİ

MEMO

Bu kampanya Ismir Süt A.Ş. Tarafından Milli Piyango İdaresi 22.05.1992 Tarih ve 1339/5864 sayılı izniyle düzenlenmiştir. Kampanya 30 Eylül 1992 tarihine kadar geçerlidir. Memo çomak oranı %3' tür.

KİTAP DÜNYASI'NDAN

WALT DİSNEY İLK ANSİKLOPEDİM
ADAM YAYINLARI

Adam Yayınları, 4-10 yaşları arasındaki çocuklar için yeni bir ansiklopedi yayımlamaya başladı: "Walt Disney İlk Ansiklopedim". Birinci cildi 22 Mayıs'ta yayımlanan ve 18 haftada tamamlanacak olan ansiklopedi ile çocuklara, araştırma, öğrenme ve başarma bilincini, yaz tatili döneminde, onları sıkmadan, eğlendirerek kazandırmak amaçlanıyor. Fotoğraflar ve çizimlerin yanı sıra, Disney kahramanlarının yer aldığı resimlerin de bulunduğu ansiklopedide 900'ü aşkın konu inceleniyor.

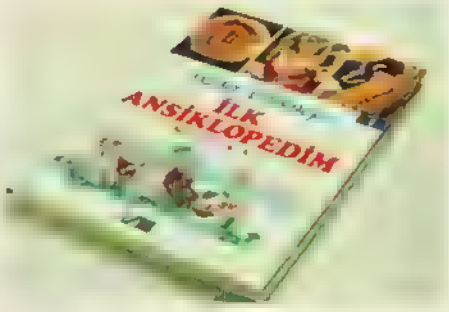

ALİS HARFLER DİYARINDA
ROLAND TOPOR
YAPI KREDİ YAYINLARI

Alis, bahçeye çıkıp salyangoz toplamak istemektedir. Ancak, yağmur yağdığı için çıkamaz. Bir kitabın sayfalarını karıştırmaya başlar. Ama, bir sure sonra gözleri kapanır; uyuyakalır.

Uyandığında, kitabın iki sayfasındaki harflerin yerlerinde olmadığını farkeder. Kitaplığın altındaki gizli bir yere gittiklerini görünce de peşlerine takılır. Daha sonra olup bitenleri ise kitabı okuyarak öğrenebilirsiniz.

HENÜZ ÇOCUĞUM/MELİS BİLGİN
KENDİ YAYINI

"Şiir, anlatılamayan duyguları, gerçekleri ifade etmektir" diyen 12 yaşındaki arkadaşımız Melis Bilgin'in şiirlerinden oluşuyor; "Henüz Çocuğum." "On parmağında on marifet" denilen kişilerden biri olan, resim ve karikatur yapan, piyes, öykü, şiir yazan Melis, kitabının kapağı ile bazı sayfalarını da birbirinden güzel resimleriyle süslemiş. İlk kitabı "Henüz Çocuğum"u, büyuk bir zevkle kitaplığımıza yerleştirdiğimiz Melis'e, yenilerini beklediğimizi belirtmek istiyoruz. Bizi fazla bekletmeyeceğinden eminiz.

BİR AKSACIK KARINCA - ŞİİR ATLASI
ERDAL ALOVA
YAPI KREDİ YAYINLARI

"Biri uçurtma uçurur, uçurtanı görmesek de hepimiz hayranlıkla, heyecanla uçurtmayı seyrederiz. Şiir o uçurtmadır işte. Yazanı hiç tanımasak da, birbirimizi hiç görmesek de, şiir gizli bir duygu bağı kurar aramızda." diyor Erdal Alova kitaba yazdığı önsözunde.

Sonra, uçurtmasını pencereden yükseltip, Türk ve yabancı şairlerin şiirlerinden oluşan yeni bir dünya atlası çiziyor bizlere.

Yaşamı şiir gibi yaşayanların, tatilde yanıbaşlarından ayırmayacaklarından eminiz.

BALİNA NASIL BALİNA OLDU
TED HUGHES
YAPI KREDİ YAYINLARI

Hayvanları sevmeyeniniz yoktur sanırız. En azından bir kediye sut vermiş ya da ip yumağını yuvarlayarak peşinde koşuşunu izlemişsinizdir. Belki de bir tavşana havuç yedirmenin keyfini yaşamışınızdır. Barış Manço'nun onlar için şarkı yaptığı eşeklerden biriyle arkadaşlık kurmuş da olabilirsiniz. Bunlardan hiçbirini yapmamış olsanız bile, Karadeniz'e gelip gunlerce konuğumuz olan Beyaz Balina Aydın'ın durumuyla yakından ilgilenmişsinizdir; değil mi?

Peki, hepsi birbirinden şirin hayvanların nasıl oluştuğunu hiç merak ettiniz mi? Yanıtınız "Evet" ise, "Balına Nasıl Balina Oldu" tam size göre bir kitap.

Y . E . N . İ

Cici cici çok cici...

Sevimli mi sevimli...

Ülker Cici Balık Kraker...

Yemeli onu yemeli...

ÜLKER

Cici Balık

KRAKER

"Üçer beşer yenir !"

GÜLELİM EĞLENELİM

GÜLÜMSEYEN

Doğan Kardeş Postası'ndan dergimize transfer ettiğimiz sayfalardan biri de "Eğlence" sayfası. Artık sizleri "Gülümseyen Sayfalar"da güldürmeye çalışacağız. Bunları okurken de başka zamanlarda da gülüşünüz yüzünüzden eksik olmasın.

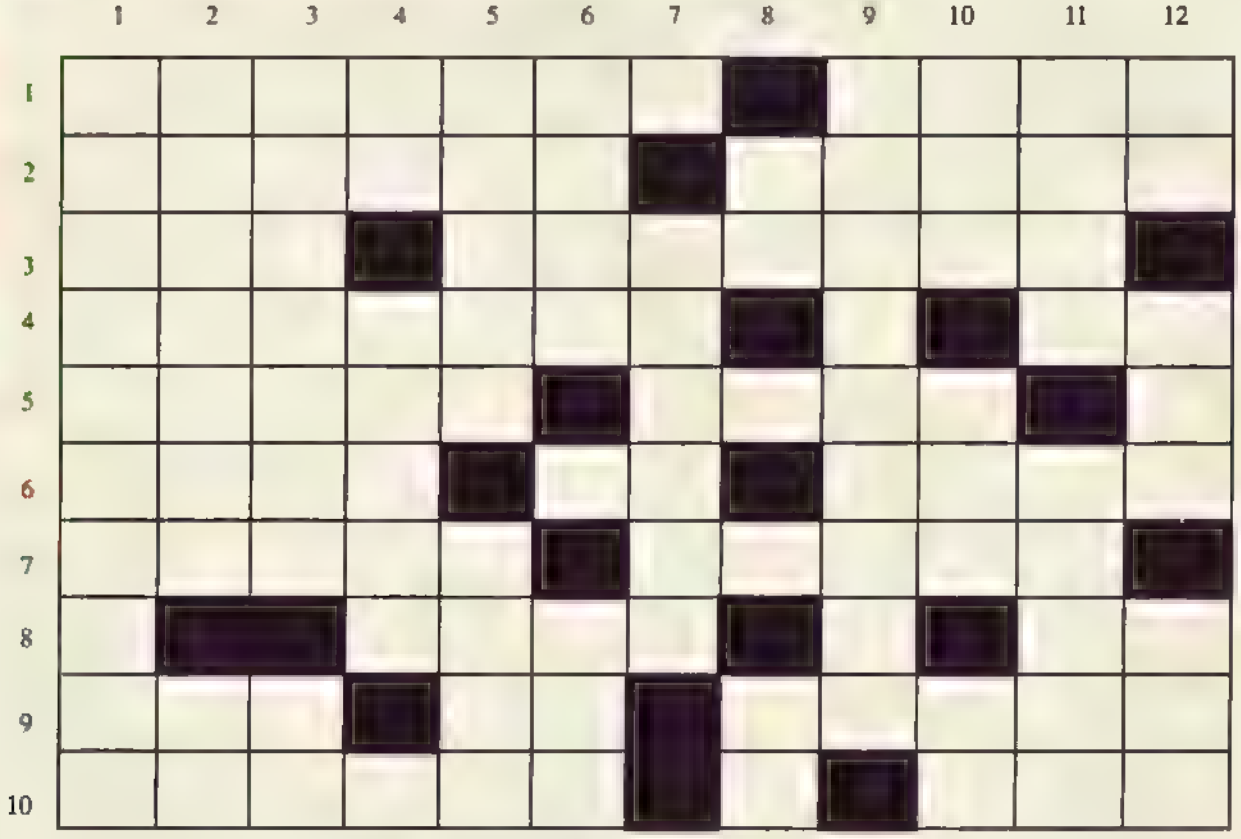

SOLDAN SAĞA

1) Azerbaycan ile Ermenistan arasında kanlı çatışmalara sahne olan, Azerbaycan'a bağlı özerk bölge. — Akdeniz bitki örtüsü. 2) Amerika ve Afrika'da yetişen güzel kokulu, meyve veren bitki. — İri kıyılmış domuz veya sığır etinden yapılan bir çeşit sucuk. 3) Fiyat artırımı. — Polis ve jandarma'nın görev yaptığı yer. 4) Gri-yeşil renkli, bir çay çeşidi. — Bir seslenme sözü. 5) Adana'nın bir ilçesi. — Çocuk bakımıyla görevli kadın. 6) Duvara asılan yazı, duyuru. — Yabani hayvan, kuş veya balık tutma işi. — Ordu Yardımlaşma Kurumu'nun kısa adı. 7) İsmi Kemal olan sinema sanatçımızın soyadı. — Tersi, para, kredi, kambiyo işleri gören kuruluş. 8) Bir yerde varolmak, bulunmak, olmak. — Yabani hayvan barınağı. 9) Cet, dede veya büyükbaba. — Tersi, kuruşun kısaltılmışı. — Kedi büyüklüğünde, bacakları kısa, postu beğenilen bir hayvan. 10) Adıyaman'da tarihi kalıntılarıyla ünlü dağ. — Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun kısa adı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1) S.S.C.B'den ayrılarak bağımsızlığını kazanan Müslüman bir devlet. 2) Türkiye'nin Asya Kıtası'nda bulunan topraklarına verilen ad. — Tersi, kasaplarda satılır. 3) Onbir ayın sultanı. — Amerikyum elementinin simgesi. 4) Zamanın bölünemez en kısaparçası. — Pişirilmiş topraktan yapılma, küçük, yuvarlak ve yayvan kâse. 5) Bakanlar Kurulu üyesi. — Tersi, Rusya'da bir dağ ve zengin maden bölgesi. 6) Tersi, Devletin yasama kurulunca, herkesçe uyulmak üzere konulan her türlü kural, kanun. — Tersi, Türkiye Kömür İşletmesinin kısa adı. 7) Fenerbahçeli milli futbolcu. 8) Tersi, iskambilde birli. — Posta kutusunun kısa adı. 9) Yugoslavya'nın dağıtılmasından sonra bağımsızlığını ilan eden, Türkiye tarafından tanınan devlet. 10) Telefonda hitap sözü. — Tersi, kalın postlu, iri gövdeli bir hayvan. — Sodyumun simgesi. 11) Satrançta bir taş. — Anıt. 12) Tersi, bir nota — Tavlada bir sayı — Tersi, sabahın gün doğmadan önceki saati, alacakaranlık.

SAYFALAR

KAPLAN — BUD BLAKE

ÇOK BİLMİŞ — Boltinoff ve Burnett

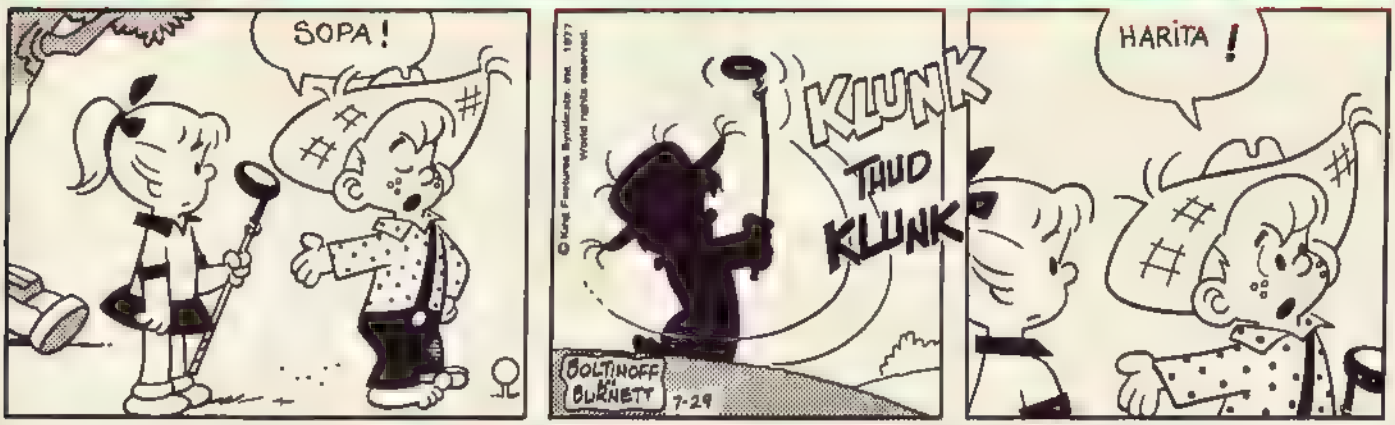

BORNER'IN GEMİSİ — Addison & Frank Johnson

YAZ NEZLESİNE DİKKAT

Yazın gelmesiyle birlikte nezle olayları da artıyor. Bu konuda görüşlerini aldığımız Dr. Haluk Hapşuruk, "Yaz nezlesi yüzünden kağıt mendillere ödenecek para, aile ekonomilerinin canına okur." diyerek bu hastalığa yakalanan kişilere burunlarına musluk taktırmasını öneriyor. Dr. Hapşuruk, ilk uygulamayı eşinin burnunda yapmış. Hem kesin çözüm, hem de oldukça şık. Bayan Hapşuruk'a musluklu burun çok yakışmış doğrusu. Değil mi?

EĞLENCELİ BİLMECELER

- Ağlamayan çocuğa ne yapılmaz?
  ("EVLADIM AĞLASANA" DENİLMEZ.)
- En temiz hava nerede bulunur?
  (HAVAALANINDA)
- Yağmursuz bir havada miting izleyenlere ne ad verilir?
  (KURU KALABALIK)
- Acele işe kim karışır?
  (APS 'ACELE POSTA SERVİSİ)
- Aç tavuk ne yapar?
  (KENDİNİ DOYURACAK HOROZUN YOLUNU GÖZLER.)

Eee ona da yaz geldi!

"N'apayım arkadaşlar, üşüdüm valla."

POP MÜZİK'TE YENİ BİR GRUP: TREE HAV HAV

Türkiye'de Pop Müzik gruplarına bir yenisi eklendi: "Three Hav Hav". Üç kardeşten oluşan topluluğun en yaşlı elemanı Fino Kemiko, şunları söyledi: "Yıllardır yaptığımız çalışmalar sonrasında müzik dünyasına girmeyi uygun gördük. Grubumuzun adını 'Üç Hav Hav' koyacaktık ama, Avrupai bir hava vermek amacıyla üç yerine onun İngilizcesi olan Three'yi kullandık."

Daha fotojenik göründükleri için yandan poz veren üç kardeş, "Altın Kemik" ödülünü almayı hedeflediklerini söylüyor. İyi havlamalar sevgili Three Hav Hav'cılar, dileriz kazanırsınız.

POSTA KUTUSU

BİZİM DÜNYAMIZ

Sevgili arkadaşlar!
Biz şimdi okuyoruz,
yarın büyüyeceğiz.
İşte o zaman bizler,
bir dünya yaratacağız.

İçine sevgi dolu insanlar,
barış dolu ülkelerle
okuyan çocuklar yerleştirip,
bu yepyeni dünyayı
zevkle yaratacağız.

Aslıhan ÜRÜN/HATAY

ÇİÇEKLERİM

Gül, papatya, lale,
karanfil, sümbül, menekşe.
Hepsi birbirinden güzel
benim çiçeklerimin.

Sarı, beyaz, kırmızı,
pembe, mor renkleriyle,
hepsi birbirinden güzel
benim çiçeklerimin.

Irmak BADEMLİ/İZMİR

DOĞAN KARDEŞ

Doğuyor gülücüklerle,
meraklıyız biz ona.
Adı Doğan Kardeş,
parıldar gökyüzünde.

Bahadır AKÇAY/GİRESUN

YAZ GELDİ

Hey! Yaz geldi, koşun oynayalım.
Kırlarda zıplayıp, piknik yapalım.
Bisiklete binip, ip atlayalım.
Yaz geldi! Yaz geldi!

Hey! Yaz geldi, koşun oynayalım.
Ağaçlara çıkıp elma koparalım.
Annelerimize güzel çiçekler toplayalım.
Yaz geldi! Yaz geldi!

Aslı TÜRE/İSTANBUL

DEDECİĞİM

Elinde bastonu var,
gözünde gözlüğü var,
camide namaz kılar,
benim güzel dedeciğim.

Güler yüzlü, gül yüzlü,
tatlı dilli, şen sözlü,
iyi kalpli, melek gönüllü,
benim güzel dedeciğim.

Ezgi ÇELİK/EDİRNE

ANNECİĞİM

Bazan acı, bazan hüzün,
keder dolmuş yine yüzüm.
Ayrılmaz üstünden gözüm
fedakârsın annecığim.

Hiç "Yoruldum" demezsin sen
Batmayan bir güneşsin sen.
Bizden ayrı yerdesin sen
fedakâr annecığim.

Bilıyorum döneceksın.
Yine beni seveceksin.
"Canım yavrum" diyeceksin.
Bekliyorum anneciğim.

Onur AKÇİÇEK/ANKARA

ÇEVREMİZ

Temiz havası, suyu,
papatyası, ormanı,
kuşu, uğurböceği,
havanın güzelliği.

Güneşidir bizi ısıtan,
hayata bağlayan.
Eşsiz güzellikleriyle
hepimizi mutlu kılan.

Koklarız havayı,
severiz gökteki ayı.
Yere çöp atmamalı,
uyarmalı atanları.

Aslı EREN/İSTANBUL

MİNİK KUŞ

Büyük kentlerden birinde, minik bir kuş yaşıyordu. Sahipleri onu çok seviyordu. Ancak, o çok mutsuzdu. Çünkü, sürekli kafesin içindeydi. Evini, ailesini ve ormanı özlemişti. Günleri onlara kavuşmak özlemiyle geçiyordu.

Günlerden bir gün, evdekilerin dalgınlığından yararlanarak kaçtı. Özgürdü artık. Aylarca özlemini çektiği ailesine ve ormana kavuşacaktı. Bu sevinçle uçtu uçtu...

Ancak, ne zamandır kafes içinde yaşadığından, tahmin ettiğinden önce yoruldu. Acıkmıştı da. Denize attığı oltaya balık gelmesini bekleyen yaşlı balıkçının verdiği yiyecekler, onun için yeni bir güç kaynağı oldu. Balıkçıya teşekkür edip, tekrar uçmaya başladı.

Onun büyük bir heyecanla ve hızlı bir şekilde uçtuğunu gören büyük bir kuş, yanına geldi. Minik kuşun anlattıklarını dikkatle dinledi. Sonra da başka bir kuşla tanıştırıp, onun ailesini bulana kadar kendisine yardımcı olacağını söyledi. Bunun üzerine, yola yeni arkadaş olduğu kuşla birlikte devam ettiler.

Saatlerce uçtuktan sonra ailesinin yaşadığı ormana ulaştılar. Ama, o da ne? Ormanda, koca koca makineler büyük bir gürültüyle çalışıyor, ağaçlar kesiliyordu. İşçiler de yüksek yüksek binaları bir an önce bitirebilmek için çaba harcıyordu. Minik kuşun yüreği burkuldu. Ancak, gözyaşlarının akmaya başlayacağı sırada, kendilerinkinin renginde bir tüy düşmesin mi? Yukarı doğru bakınca, ailesini görünce sevinçten ne yapacağını şaşırdı.

Kendini kısa sürede toparlayıp, onların yanına doğru kanat çırpmaya başladı. Ailesini bulduğu için çok ama, çok mutluydu.

Gökçe ŞİMŞEK/MERSİN

ÖYKÜ

YE ORM

*Yazan: Pınar ÖZGÜR

Kırmızı ibikli o büyük horozun yanık ötüşü, köyün canlanacağının habercisiydi. Bu şirin orman köyü her sabah güneş doğarken, Mahmutgiller'in horozu İbikli öttükten sonra canlanmaya başlardı. En erken Satı Kadın kalkardı. Satı Kadın yalnız yaşardı. Kocası 10 yıl önce ölmüş, o da tavuk ve civcivleriyle geçinmeye çalışır; köyün kadınlarına yardım ederdi. Daha sonra bütün köy ayaklanır; kocalarını ağaç kesmeye yollayan kadınlar günlük işlerine başlarlardı. Genç kızlar ise kilim dokumaya otururlar; duygularını, düşüncelerini bu rengârenk kilimlerde yansıtırlar; hem de para kazanırlardı. Çocuklar ise her zamanki gibi o büyük çınar ağacının çevresinde oynarlar, akşama doğru da Altın Göl dedikleri yere gidip taş sektirme yarışı yaparlardı. Yalnız Nezişler'in kızı Pınar, oyun oynamaktan çok ormanı merak ederdi. Babası Ercan ve ağabeyi Çağlar her sabah ormana gider; yaşlı, işe yaramayan ağaçları keser, getirir; sonra da köyün erkekleriyle birlikte kasabaya satmaya götürürlerdi. Aslında bu ormanda yaşlı, işe yaramayan ağaç bulmak çok zordu. Ağaçların ucu gözükmez; sanki cennete kadar uzanırdı. O kocaman gövdelerinde binbir çeşit canlı yaşardı. Toprağı ayrı bir dünyaydı, yumuşacık, kopkoyuydu. Ormanın ortasından buz gibi bir pınar akardı. Bu pınar toprağı ve canlıları besler, ormana ayrı bir güzellik katardı. Ormandan dışarısı gözükmez; kuş sesleri birbirine karışır, bir melodi oluştururdu. Köyün erkekleri bu yemyeşil cennette çalışmaktan mutluluk duyar, ona zarar vermemeye çalışırlardı. Çünkü biliyorlardı ki orman onların hem geçim kaynağı, hem köylerinin selden, erozyondan koruyucusu, hem de süsüydü. O sıralarda birçok köy, ormanına çok zarar vermiş; hiç bitmeyecek zannettikleri o güzelliği bozmuşlardı. Sadece onlar değil, kereste fabrikası sahipleri de adamlarını gizlice ormanlara sokup, genç ağaçları bile kestirmişler; ormanı yok etmeye can atarak işe koyulmuşlardı. Ama Yeşilköy, ormanını vermeye hiç niyetli değildi.

Akşam olmuş çocuklar taş sektirmeden; köyün erkekleri ormandan dönmüştü. Herkes evin-

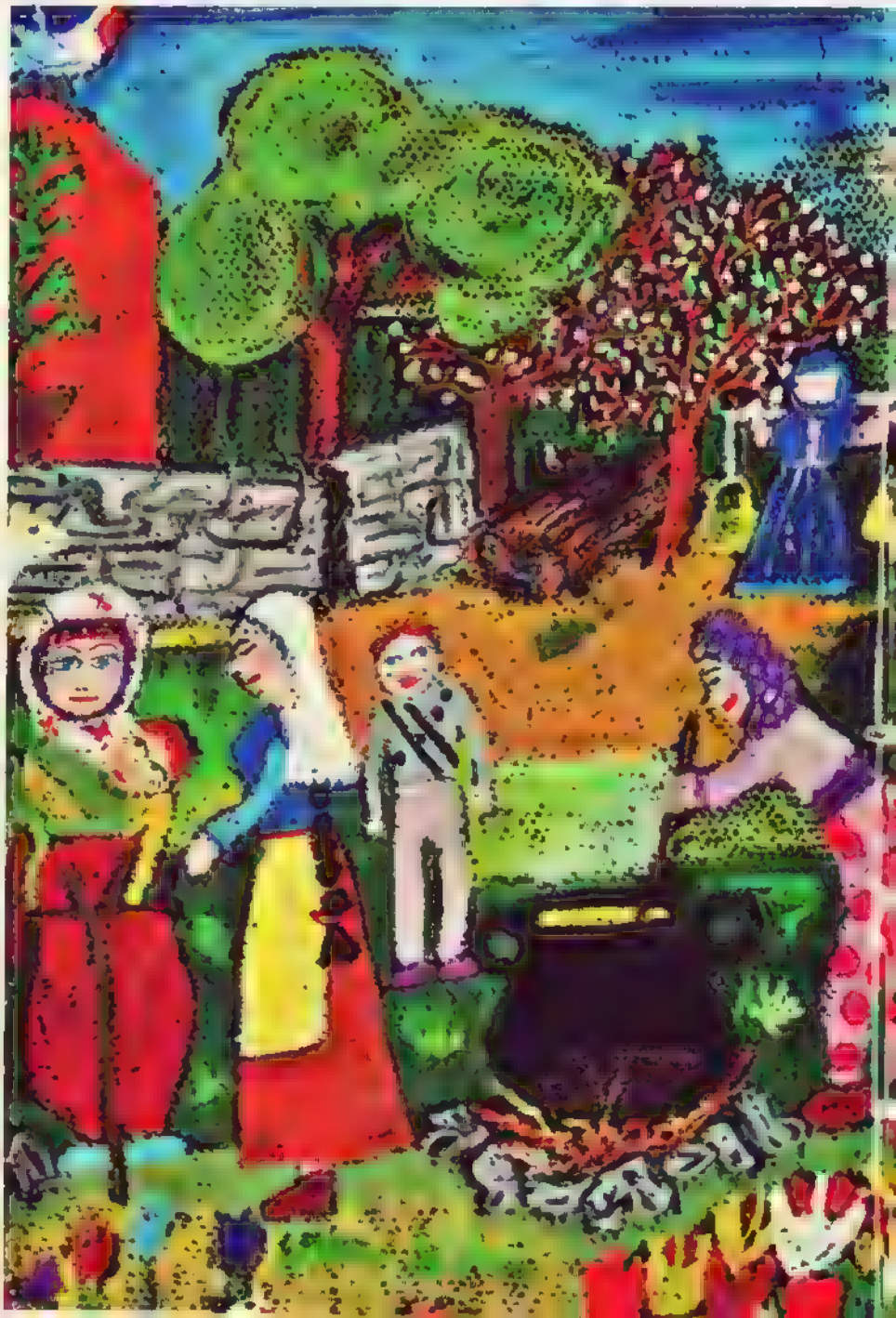

ŞİL MAN

*Resimleyen: Ayşe Nur ATASOY

de yemek yiyordu. Pınar yemeğini bitirip köpeği Gümüş'le bahçeye çıkmış düşünüyordu. Pınar 13 yaşında, siyah saçlı, kara gözlü, şirin bir kızdı. Doğayı, hayvanları çok sever, bütün hayvanlarla oynar; hatta onlarla konuşurdu. Gümüş küçük bir yavruyken bulduğu ve beslediği, gerçekten de gümüş gibi bembeyaz tüyleri olan bir kurt köpeğiydi. Gümüş, Pınar'ın söylediği herşeyi anlar, bir ıslık çalınca hemen yanına gelirdi. Pınar gene ormana gitmeyi düşünüyordu. Bunu hep düşünürdü ama annesi onun ormana gitmesine izin vermez, ormanda birçok vahşi hayvanın olduğunu söylerdi. Ama bu sefer kesin kararını vermişti. Ertesi günün akşamı Gümüş'le ormana gidecek, orayı bir güzel gezecekti. Annesinin çağırmasıyla içeri girdi. Yatma vakti gelmiş, herkes uykuya dalmıştı. Sabah olunca İbikli gene herkesi kaldırdı. Köy ayaklandı, her zamanki şeyler gerçekleşti. Pınar, Gümüş'le bir kenara çekildi, onunla konuşmaya başladı. Akşam olmasını dört gözle bekliyordu. Nihayet köyün erkekleri ormandan geldi. Pınar da eve döndü, yemek yedi. Sonra usulca dışarı çıktı ve çok uzakta olmayan ormanın yolunu tuttu. Gümüş'le bayağı yürüdükten sonra ormanın içlerine geldiler. Pınar etrafına hayretle bakıyor, her yeri ağzı açık gözlüyordu. Birden Gümüş huysuzlandı; bir yere doğru gitmeye başladı. Gümüş boş yere tedirgin olmazdı, birşey olmalıydı. Pınar da onu takip etti ve bir yere geldi ki beş, altı tane adam ağaçları kesiyordu. Bunlar Yeşilköy'den değildi. Pınar'ın içine bir nefret geldi. Adamları ağaç keserken gördükçe onları öldürmek istiyordu. Yalnızca yaşlı ağaçları kesselerdi neyse... Gencecik ağaçlar, teker teker yere düşüyordu. En iyi şey köye koşup haber vermekti. Sessizce biraz yürüyüp uzaklaştıktan sonra Gümüş'le Pınar koşmaya başladı. Yarım saat sonra köye gelebildiler. Hemen köylülere haber verdiler. Köyün erkekleri ormanın yolunu tutarlarken, annesi ve Pınar da karakol yolundaydılar. Bir saat sonra adamlar yakalandı. Yeşil orman şimdi bütün güzelliğiyle köyün koruyucusu ve süsü olmaya devam ediyor.

- **Pınar ÖZGÜR: Kadıköy Anadolu Lisesi 2/B sınıfı İSTANBUL**
- **Ayşe Nur ATASOY: Hürriyet Çocuk Kulübü Orta/1 İZMİR ("Sevgi" konulu resim yarışmasından)**

POSTA KUTUSU

Sizin Çizdikleriniz

Can YAVAŞ/İSTANBUL

Başak TEZEL/İSTANBUL

Tuna AŞKAN/İSTANBUL

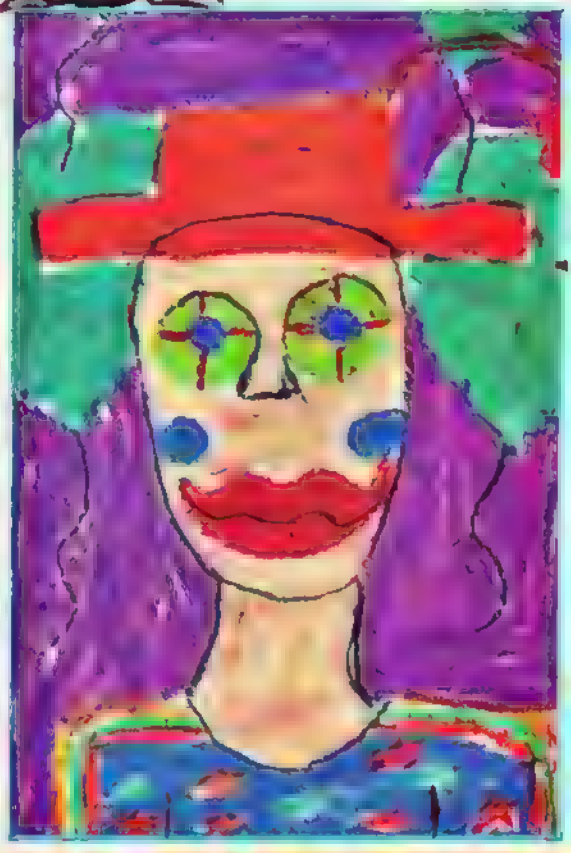

Müge BOZKURT/ANTALYA

Yiğitcan AKSARI/ANKARA

Dilek ŞAHİN/İSTANBUL

Çiğdem GÖKBAŞ/İSTANBUL

Tülin KAYA/GÖLCÜK

MEKTUP ARKADAŞI

● Sevgili Doğan Kardeş'çiler! Ben Erdem Hamamcı. Kitap okumaktan, resim yapmaktan ve gezmekten hoşlanıyorum. 10 yaşındayım. Sizlerle mektuplaşmak istiyorum.

Adres: Yağcıoğlu Köyü Polatlı-Ankara

● Selamlar. Adım Sezgi Biçe. 9 yaşındayım. Piyano çalmayı, jimnastik ve kayak yapmayı, yüzmeyi çok seviyorum. İnsanları mutlu etmekten büyük zevk alıyorum. Tutkularımdan biri de Doğan Kardeş'i alır almaz okumak. Doğan Kardeş'ten bu kadar hoşlanan biri olarak, onun okurlarıyla arkadaşlık kurmak amacındayım. Beni mektupsuz bırakmayın.

Adres: Mediko 1 Sitesi A/1717 Ortaköy-İstanbul

● Öncelikle hepinizi selamlıyorum. Ben Pınar Can. 10 yaşındayım. Başlıca zevklerim, müzik dinlemek, seyahat etmek, org çalmak, bale ve resim yapmak. Benimle mektuplaşır mısınız?

Adres: Çamlık İntaş Sitesi İ Blok K: 10 D: 42 Erenköy-İstanbul

● Merhaba! Adım Zeynep Geçim. 12 yaşındayım; pul ile peçete biriktirmek, müzik dinlemek, şarkı söylemek ve resim yapmaktan hoşlanıyorum. Benimle aynı zevkleri paylaşan arkadaşlardan mektup bekliyorum.

Adres: Fevzi Çakmak Bulvarı 20. Sokak No: 3/3 Yıllar Apt. Gaziantep

● Sevgili Doğan Kardeş okuyucuları! Ben Şahan Evren. Kitap okumayı, yüzmeyi, deney yapmayı seviyorum. En coşkulu günümüz olan 23 Nisan'da dünyaya gelen ve 11 yaşındaki bu arkadaşınıza mektup gönderirseniz onu mutlu edersiniz.

Adres: Uçaksavar Sitesi Koçyiğitler Sok. Deniz Apt. No: 14 D: 11 Etiler-İstanbul

● 12 yaşında bir kızım; adım Senem Saraçoğlu. Özel zevklerim, org çalmak, peçete, taş koleksiyonu yapmak, müzik dinlemek ve herkese hediye vermektir. Benimle yazışmaya ne dersiniz?

Adres: Cemil Akdoğan Sok. Erel Apt. No: 32/8 Kozyatağı/Kadıköy-İstanbul

● Sevgili arkadaşlar! Ben Onur Akçiçek. 9 yaşındayım. Hayvanları ve müzik dinlemeyi seviyorum. Mektuplarınızı da dört gözle bekliyorum.

Adres: Yayla Mah. 22. Sok. No: 3 06020 Etlik-Ankara

● Merhaba! Adım Yurdanur Arslan. 1980 Almanya doğumluyum. Müzik dinlemek, resim ve karikatür yapmak, bisiklete binmek, kitap okumak başlıca hobilerimdir. Bana yazacak olan arkadaşlarım fotoğraflarını da göndersin lütfen.

Adres: Sakarya Cad. Sipahiler Sok. Güllü Apt. No: 1 K: 3 Balçova-İzmir

● Selamlar. Ben Hatice Aydın. 12 yaşındayım. Şiir yazmayı, örgü örmeyi ve ders yapmayı seviyorum. Doğan Kardeş'teki öyküleri okumak, fıkra, bilmece ve bulmacalarla hoş dakikalar geçirmekten de büyük zevk alıyorum. Yaşıtım kız arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum.

Adres: Doğan Mah. 16. Sok. No: 13/B Kuruçeşme-Kocaeli

● Merhaba! Adım Ceyda Tüfekçi. 11 yaşındayım. Hobilerim, kitap okumak ve müzik dinlemek. New Kids, Tom Cruies ve Kayahan hayranıyım. Bana yazarsanız memnun olurum.

Adres: Dindoğru Mah. Büyükelçi Rahmi Apak Sok. No: 8 Babaeski-Kırklareli

● Selam! Ben Yelin Bilgin. Kitap okumayı, resim yapmayı ve müzik dinlemeyi seven bu arkadaşınıza birer fotoğrafınızla birlikte mektup gönderir misiniz?

Adres: Mehtap Sok. Baranse Apt. No: 38/4 Caddebostan-İstanbul

● Merhabalar! Adım Sinem Çıdamlı. 1980'de İzmir'de doğdum; orta 2'ye gidiyorum. Müzik dinlemek, çeşitli koleksiyonlar, resim ve karikatür yapmak, bisiklete binmek, kitap ile çizgi roman okumak bana zevk veren etkinlikler. Benimle mektuplaşmak isteyen arkadaşların fotoğraflarını göndermelerini de rica ediyorum.

Adres: Böğürtlen Sok. Seher Apt. No: 64 D: 9 Balçova-İzmir

● Sevgili Doğan Kardeş'çiler! Ben Ece Çelik. Başlıca hobilerim, hayvanlarla ilgilenmek, kitap okumak, müzik dinlemek, dans etmek ve fotoğraf çekmek. Benimle mektuplaşmak isteyen Doğan Kardeş dostu var mı?

Adres: Fatih Mah. Cami Sok. İnci Apt. B Bl. No: 2 D: 12 Silivri-İstanbul

● Doğan Kardeş okurları merhaba! Adım Yade Dorbek. 11 yaşındayım; Saint Benoit Fransız Lisesi hazırlık İ. sınıfında okuyorum. Kitap okumak, müzik dinlemek, org çalmak ve el işi eşyalar yapmak beni mutlu ediyor. Bana sık sık yazacak bir mektup arkadaşı arıyorum.

Adres: Atatürk Cad. Şehit İlhanlar Sok. H. Aktaş Apt. No: 20 D: 16 Sahrayı-Cedid/İstanbul

● Merhaba! Adım Ahmet Açıkgöz. Kitap okumayı, resim yapmayı ve bisiklete binmeyi seviyorum; Doğan Kardeş dergisini okumayı da. 9 yaşındayım. Bana yazarsanız çok sevinirim.

Adres: Cumhuriyet Mah. Çınar Sok. Konak Apt. No: 11 D: 12 Soğuksu-İstanbul

GELECEK SAYIDA NELER VAR?

● Temmuz, bazılarınıza sevinç çığlıkları attıracak. Çünkü, geleneksel yarışmalarımız, "Geleceğin ressamları" ile "Geleceğin yazarları"nın sonuçlarını bu sayımızda açıklayacağız. Ayrıca, Aynalı Oyun ve Ödüllü Bumaca'da ödül kazananların adlarını da önümüzdeki sayıda yayımlayacağız.

● Sıcak yaz günlerinde, serin sularında yüzmek için can attığımız, ancak gün geçtikçe kirlendiklerini görerek kahrolduğumuz, denizin altındaki yaşamı merak ediyor musunuz? Yanıtınız "Evet" ise gelecek sayımızı heyecanla bekleyeceksiniz demektir.

● Önce yatak denetimi... Ardından kapı, pencerenin kontrolü... Vahşi hayvan sesleri... Yarı uykusuz geçen bir gece... Yazarımız Gülten Dayıoğlu'nun kaleme aldığı Kenya gezisinin Safari bölgesindeki ilk gecesi işte böyle geçiyor. Sonrasını Temmuz sayımızda okuyacaksınız.

● Severek okuduğunuzu bildiğimiz "Bir Kedinin Günlüğü" tüm şirinliğiyle gelecek sayıda da karşınızda olacak.

MİS SÜT'TEN HABERLER

13.6.1992

Mis Süt

Mis Süt fabrikasına gitmeden önce, sütün bu kutulara nasıl girdiğini merak ederdim.

Mis Süt Fabrikasına gittiğimizde özel giysiler giydik. Hepimiz birer doktora benzemiştik. Bizi Mis Süt'ün gıda mühendislerinden bir görevli gezdirdi. Bizi fabrikanın çeşitli bölümlerini gezdirip, sütlerin toplanmasından, kutulanmasına kadar birçok bilgi verdi.

Edirne'de inekten sağılarak aynı gün İstanbul'da fabrikaya getirilen süt, burada çeşitli işlemlerden sonra bize, taze ve temiz olarak ulaştırılıyor. Fabrikada her şey bilgisayar tarafından kontrol ediliyordu. Sütlerin kutulara nasıl yerleştirildiğini gördük. Yoğurt yapmak, ayran yapmak için çeşitli lezzetler vardı. Biz bu lezzetlerin yanında karınca gibi kaldık.

Gezi bittikten sonra otobüse binip okula döndük. Okulda yemekten sonra mis süt içtik.

Ben süt içerken bu sütün nerelerden gelip, nasıl olduğunu gözümün önünden geçirip, Mis Süt çalışanlarına, bu uğraşları için içten teşekkür ediyordum.

Bengü Somay
Özel Parmak Çocuk İlkokulu
3.A

Pendik Atatürk İlkokulu Hentbol Takımı

Çocuklar merhaba!

Geçtiğimiz aylarda İstanbul fabrikamıza yaptığımız **okul** gezilerinden sonra, kardeşlerimizden aldığımız yazıların bazılarını sizin için seçtik.

Bu ay, sizlere o yazıları sunuyoruz.

13.6.1992
Pazartesi

Okul Gezisi

Her sabah olduğu gibi okula gittim. Ama bu sefer okulun zili çalınca, otobüse binip "Mis Süt Fabrikası"na gittik. Yolda ablalar bizlere kısaca fabrikayı tanıttı. Yarım saat sonra fabrikaya geldik. Önce bir görevli fabrikayı yakından gösterdi. İçeriği görüntülü olduğundan önce herşeği teker teker anlattı. Sonra önlük giydik, ayaklarımıza torba geçirdik, başımıza şapka taktık. Önce süt, yoğurt ve peynir nasıl yapıldığını gördük. Benim en çok ilgimi çeken sütün hiç görünmeden borular içinde geçip gitmesiydi.

Daha sonra yukarıya çıktık orada laboratuvarlara gittik. Çok ilginç birşey vardı. Bizi kameraya çekmişlerdi. Okul gezimiz bitti. Hediyelerimizi alıp okula döndük.

Okula dönerken, otobüste düşündüm. Türkiye'nin ne gelişti-ğini, sütün kutulara el değmeden girdiğini, fabrikadan market ve oradan da evimize hatta her sabah kahvaltı masasına aynı tazelikte nasıl geldiğini şimdi daha iyi biliyorum.

Melike Tanç 3.A
Özel Parmak Çocuk İlkokulu

MİS SÜT

Mis Süt'e giderken içim heyecan doluydu. Ve nihayet oraya vardık. Dış görünüşü çok ihtişamlıydı. Bunu tahmin ederek içerinin çok güzel olacağını düşündüm.

Hemen içeriye girdik. İçerde bir ağabeyim bize süt hakkında bilgi verdi. Sütün içinde, protein ve birçok vitamin olduğunu öğrendim. Ayrıca kemik ve diş minelesini güçlendiriyormuş. Daha sonra; gelen sütün saf olup olmadığı anlaşılıp, özenle temizlenmiş borulardan geçirilip şişeleniyordu. Sütler öyle saf, öyle temiz di ki, onları içesim geliyordu.

Oradan çıkarken annemin dediklerini hatırladım ve sütün ne kadar yararlı bir besin olduğunu anladım. Türkiye'de böyle bir süt fabrikası olduğunu görmek, benim gözümü kalarttı.

Emre
Maytalman
5-B
ÖZEL
EFDAL İLKOKULU

Mis Meyve Suyu...
Siz insanlar bu işi biliyorsunuz.
Geri geleceğim.
Daha çok içeceğim.
MİS
PORTAKAL SUYU
TERMINATÖR
3

Şimdi gençler çok şanslı!
Hepsi
GENÇ TELECARD'lı...

TELECARD'ı tanıyor, kolaylıklarını görüyor, ama yaşınız nedeniyle kullanamıyordunuz.

Şimdi Yapı Kredi'de kendi adınız ve kendi imzanızla hesap açacak ve GENÇ TELECARD alacaksınız*.

Şifrenizi yalnız siz bilecek, kendi başınıza para çekeceksiniz. Özgürce, güvenle...

Üstelik dilediğiniz an! Sabah, akşam, hafta sonu, yılbaşı, tatil, bayram.

GENÇ TELECARD... İşte paranız şipşak!

TELE 24'lü bir Yapı Kredi Şubesine geldiniz.
GENÇ TELECARD'ınızı kapıdaki yuvaya soktunuz.
Yeşil ışık yandı, "çıt" kapı açıldı. Şimdi TELEBANKA'yla baş başasınız. Kartı makineye verdiniz... İşte ekranda isminiz!
Düğmelere basın, şifrenizi yazın, işlemlere başlayın.
Para çekin, para yatırın, ne kadar paranız kaldı bir bakın.
Heyecanlı, zevkli, çok kolay!

GENÇ TELECARD'la gençliğe yeni bir hayat!

YAPI KREDİ
"hizmette sınır yoktur"

* 14-18 yaş arası gençler GENÇ TELECARD sahibi olabilir.